

อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท
บนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**The Influence of the Ownership Structure and Composition of the Board
on the Sufficiency Economy Philosophy Disclosures: A Case Study
of Companies Listed in the Stock Exchange of Thailand**

จินดา สุจินรัตน์

Jinda Sujinrat

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Degree of Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการ
บริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้เขียน นายจินดา สุจินรัตน์

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

.....ประธานกรรมการ

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

(ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์)

.....กรรมการ

(ดร.กุลวดี ลีมอุสัน โน)

.....กรรมการ

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคล
ที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นายจินดา สุจินรัตน์)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูก ใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายจินดา สุจินรัตน์)

นักศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ผู้เขียน	นายจินดา สุจินรัตน์
สาขาวิชา	บัญชีมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ จำนวน 235 บริษัท วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และทดสอบ ประกอบด้วย การทดสอบอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง พบว่าจำนวนบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามของหัวข้อที่กำหนดให้เปิดเผยมีประมาณร้อยละ 20.85 ของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร และขนาดขององค์กร

ประโยชน์จากการศึกษาวิจัยแสดงถึงแนวทางและบทบาทสำคัญของโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบของคณะกรรมการซึ่งเป็นแรงผลักดันให้องค์กรเห็นความสำคัญของการเปิดเผยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรขนาดใหญ่ หรือองค์กรขนาดเล็กต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างความมั่นใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย

Thesis Title	The Influence of the Ownership Structure and Composition of the Board on the Sufficiency Economy Philosophy Disclosures : A Case Study of Companies Listed in the Stock Exchange of Thailand
Author	Mr. Jinda Sujinrat
Major Program	Master of Accounting
Academic Year	2016

Abstract

This study aimed to investigate extent, type, and level of sufficiency economy philosophy reporting, and to test an influence of corporate governance on the level of sufficiency economy philosophy reporting in annual reports during 2015 of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. By simple random sampling, 235 firms were used as the samples of this study. Descriptive analysis and multiple regression were used to test the influence of corporate governance on the level of sufficiency economy philosophy reporting.

As the results, the average level of sufficiency economy philosophy reporting in annual reports by Thai listed companies was in low level. Ethical disclosures were the most common reporting in annual reports, while moderate principle disclosures were the less common reporting. Moreover, the study found that board composition and size of company can influence on the level of sufficiency economy philosophy reporting.

The study provided some contribution. First, the study shaded the light on influence of corporate governance on the sufficiency economy philosophy reapportion. Second, the study might motivate listed companies in the Stock Exchange of Thailand providing the sufficiency economy philosophy reporting for their stakeholders. Lastly, this study could be the literature of sufficiency economy philosophy reporting in developing countries.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพประกอบ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	5
1.5.1 ขอบเขตเนื้อหาการศึกษา	5
1.5.2 ขอบเขตประชากร	5
1.5.3 ขอบเขตระยะเวลาการศึกษา	5
1.6 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	7
2.2 การกำกับดูแลกิจการดูแลกิจการที่ดี	10
2.2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ	13
2.2.2 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	14
2.3 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	17
2.3.1 ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย	18
2.3.2 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย	18
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา	31
3.1 สมมติฐานการวิจัย	31
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	42
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	46
4.2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	47
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเป็นเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	56
4.4 สรุปสมมติฐาน	61
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปและการอภิปรายผลการศึกษา	66
5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	75
5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา	76
5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	85
ประวัติผู้เขียน	109

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม	38
3.2	แสดงวิธีการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย	40
3.3	แสดงวิธีการวัดค่าตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการวิจัย	41
4.1	จำนวนตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งตามกลุ่มตัวอย่าง	46
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงจำแนกตามหัวข้อ	48
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	50
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ร้อยละระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนก ตามหัวข้อแยกตามประเภทอุตสาหกรรม	52
4.5	แสดงค่าความถี่ ร้อยละของระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการเปิดเผย	55
4.6	แสดงความสัมพันธ์โครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการ บริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	57
4.7	แสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ	58
4.8	การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของอิทธิพลระหว่างโครงสร้างการเป็น เจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	59
4.9	สรุปสมมติฐานการศึกษา	62

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดการศึกษา	38
4.1	สัดส่วนจำนวนตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม	41
4.2	สัดส่วนระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละหัวข้อใน รายงานประจำปี พ.ศ. 2558	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาวะเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันได้เข้าสู่ภาวะวิกฤตที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบศตวรรษ เริ่มต้นจากวิกฤตการณ์สถาบันการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนกันยายน 2551 ซึ่งได้ส่งผลเชื่อมโยงถึงระบบการเงินของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ความเสียหายต่อระบบการเงินอย่างรุนแรงได้ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และอีกหลายประเทศในยุโรป เข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย และขณะนี้หลายอุตสาหกรรมใหญ่ในประเทศพัฒนาแล้ว กำลังประสบปัญหาทางการเงินถึงขั้นปิดโรงงานหลายแห่งและได้มีการปลดคนงานออกแล้วเป็นจำนวนหลายล้านคน ขณะที่เศรษฐกิจไทยก็ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างรวดเร็วเกินกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้

หลังจากเกิดเหตุการณ์ภาวะวิกฤติที่ผ่านมาทำให้ทุกภาคส่วนกลับมาพิจารณาทบทวนกันใหม่ทั้งในประเด็นการลงทุนใช้จ่ายเงินตัวของภาคประชาชน ที่ก่อให้เกิดหนี้สินที่ไม่สามารถชำระคืนได้ ประเด็นความละโมภของภาครัฐกิจที่ต้องการตัวเลขรายได้อย่างไม่พอประมาณและไม่สมเหตุสมผล ก่อให้เกิดการล่มสลายของกิจการ และประเด็นความหะหลวมในการกำกับดูแลของภาครัฐ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้ภูมิคุ้มกันในระบบเศรษฐกิจอ่อนแอ เกิดความเสียหายที่มีมูลค่าจำนวนมากมายมหาศาล ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับหลักความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี โดยกล่าวถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน ดังนั้นในยุคของการแข่งขันของภาครัฐกิจ ทำให้ผู้ลงทุนให้ความสำคัญในการลงทุนกับบริษัทจดทะเบียนที่มีการดำเนินกิจการภายใต้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ประกาศเผยแพร่แก่บริษัทจดทะเบียนในปัจจุบัน มีอยู่ด้วยกัน 5 หมวด ได้แก่ สิทธิของผู้ถือหุ้น การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ถือเป็น โครงสร้างและกระบวนการภายในกิจการ ที่ต้องจัดให้มีขึ้นสำหรับการกำหนดทิศทางและสอดคล้องดูแลผลการปฏิบัติงานของกิจการ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อกิจการ พร้อมกันกับความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมการเติบโตของกิจการอย่างมั่นคง ซึ่งมีหลักการสำคัญคุณธรรมในการมุ่งสร้างให้องค์กรมี "ภูมิคุ้มกันที่ดี" ในการดำเนินธุรกิจ

ด้วยความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม จึงเป็นกลไกการดำเนินงานในกิจการที่เชื่อมโยงสู่กระบวนการภายนอก ที่จัดให้มีขึ้นภายใต้จุดมุ่งหมายที่ต้องการสร้างประโยชน์แก่กิจการและส่วนรวมบนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนกัน การสงเคราะห์ช่วยเหลือส่วนรวมตามกำลัง และความสามารถของกิจการ อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของกิจการในระยะยาว

ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ ได้พยายามส่งเสริมให้มีระบบการกำกับดูแลกิจการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการระดมทุนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดการกำกับดูแลกิจการ คือ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด เพื่อเป็นแนวทางให้บริษัทถือปฏิบัติอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทที่แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการจัดการที่ดีและเป็นสิ่งที่พึงคาดหวังจากผู้มีส่วนได้เสียของบริษัท อีกทั้งหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้กำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบในการเป็นเครื่องมือกลไกสำคัญของบริษัท เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของคณะกรรมการบริษัท และเอื้อโอกาสให้ฝ่ายจัดการและผู้สอบบัญชีได้มีการปรึกษาหารือ เพื่อให้การรายงานทางการเงินมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน ถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินน่าเชื่อถือ มีคุณภาพ และมีมูลค่าเพิ่มต่อองค์กร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542) นอกจากนี้บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มีสัดส่วนการถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นของบุคคลบางกลุ่มที่มีสิทธิในการแต่งตั้งคณะกรรมการและอาจมีอำนาจในการตัดสินใจและกำหนดการดำเนินงานของบริษัทและรวมถึงการเปิดเผยข้อมูล

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมุ่งหวังให้คณะกรรมการและฝ่ายจัดการของบริษัทจดทะเบียน พัฒนาระดับการกำกับดูแลกิจการให้สามารถเทียบเท่ากับมาตรฐานสากลในปี 2555 ตลาดหลักทรัพย์ จึงได้ทำการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีโดยเป็นการส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีของทั้ง 5 หมวดให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) หนึ่งที่ใช้วัด อันจะทำให้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความทันสมัย และสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนให้มีมาตรฐานยังเป็นการเตรียมความพร้อมของบริษัทจดทะเบียนไทยเข้าสู่การแข่งขันในระดับภูมิภาค ASEAN เพื่อการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในปี 2555 เพื่อให้เกิดความยั่งยืนขององค์กรจึงทำให้เกิดมิติใหม่ในยุคปัจจุบัน เป็นแรงผลักดันให้รูปแบบของการรายงานทางการเงินเปลี่ยนแปลง

ไป เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจโดยเฉพาะข้อมูลที่ไม่ใช่ประเด็นทางการเงิน (Non-Financial Reporting) เช่น ความรับผิดชอบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชน การกำกับดูแลที่ดีเข้ามา มีบทบาทบังคับกำหนดรูปแบบแนวทางปฏิบัติที่ดีในการสะท้อนให้เห็นถึงความยั่งยืนที่แท้จริงขององค์กรการนำการรายงานรูปแบบใหม่มาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลการรายงานทางการเงินที่สามารถใช้ได้ด้วยผู้มีส่วนได้เสียที่ช่วยให้การใช้ข้อมูลในรายงานอย่างมีประสิทธิภาพ

การแก้ปัญหาดังกล่าวเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดจากแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นที่ยอมรับว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ครอบคลุมแนวคิดตะวันตก สร้างความยั่งยืนระบบทุนนิยม สร้างความยั่งยืนอยู่ทางสังคม มีการดูแลใส่ใจสิ่งแวดล้อมและประการสำคัญ คือ สร้างความมั่นคงแก่ประเทศ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นแนวคิดสำคัญในการทำให้องค์กรธุรกิจขยายตัวต่อไปและมีชื่อเสียงในสังคม ในระดับ ครัวเรือน ชุมชน สังคม ธุรกิจภาคเอกชนหรือภาครัฐบาล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่จะ ไปสู่ความสมดุล ความมั่นคง เกิดความสุขอย่างยั่งยืนทั้งในด้านการผลิตการบริการหรือแม้แต่การดำรงชีวิต (มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา ,2550) โดยยึดหลักทางสายกลางที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความพอประมาณ การมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี ภายใต้งานใจ 2 ประการคือ เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม(สุขสรรค์ กันตะบุตร,2555) แต่ในส่วนของการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินธุรกิจนั้นองค์กรยังไม่ค่อยให้ความสำคัญและให้ความสนใจในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่าที่ควรซึ่งเกิดจากการขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการทำความเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรธุรกิจยังมีการดำเนินการอย่างผิวเผิน โดยองค์กรธุรกิจส่วนใหญ่ยังมองไปถึงการพิสูจน์และการทดสอบยืนยันผลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรวมถึงยังขาดเครื่องมือในการวัดผลการดำเนินงานที่สะท้อนผลสำเร็จจากการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้น จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่า การกำกับดูแลกิจการจะส่งผลอย่างไรต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ ถ้ามีบริษัทดังกล่าวมีการรายงานอย่างไร และการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยหรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับโครงสร้างการเป็นเจ้าของ และองค์ประกอบของคณะกรรมการ ซึ่งผู้นำเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญอย่างมาก ที่จะกระตุ้นและเป็นแรงผลักดันให้องค์กรได้เห็นความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 คำถามวิจัย

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติและทางทฤษฎี ดังนี้

1. เป็นแนวทางกำหนดบทบาทขององค์ประกอบคณะกรรมการเพื่อกระตุ้นให้มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งประกอบด้วย ความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ความรู้ และคุณธรรม
2. เป็นข้อมูลสนับสนุนการเพิ่มมาตรการหรือออกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ทำให้ทราบถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้นักจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. ใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลกิจการให้มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจ

5. ทำให้ทราบถึงโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินได้ตระหนักถึงความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลว่ามาจากเหตุใด และสามารถใช่เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. สนับสนุนการทดสอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรและกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มบริการ รวมทั้งสิ้น 569 บริษัท แต่ยกเว้นบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ (บริษัทที่อยู่ในกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ คือ กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมและกิจการเกี่ยวกับนวัตกรรม โดยหลักเกณฑ์ต่าง ๆ จะน้อยกว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) เนื่องจากลักษณะของกิจการที่แตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น นอกจากนี้ไม่รวมบริษัทที่จดทะเบียนที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ตามกำหนดของบริษัทที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนเนื่องจากไม่สามารถระงับอุตสาหกรรมได้ชัดเจน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

อิทธิพลของโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดำเนินการศึกษาในปี 2559 รวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน พฤษภาคม- เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559

1.6 นิยามศัพท์

การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของและแนวปฏิบัติของคณะกรรมการซึ่งเป็นกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้นเพื่อสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นประกอบ (บรรษัทภิบาลแห่งชาติ, ม.ป.ป)

คณะกรรมการบริษัท หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายได้รับแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของกิจการประเภทบริษัทให้ดำเนินกิจการของบริษัทแทนผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการมีบทบาทหน้าที่ในการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และระมัดระวังเพื่อประโยชน์สูงสุด (อัญญา ชันชวิทย์, ศิลปพร ศรีจันทพร ,เดือนเพ็ญ จันทร์ศิริศรี,2552)

องค์ประกอบคณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการบริษัทที่เป็นผู้บริหารมีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทและกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารแบ่งเป็นกรรมการอิสระ (Independent Director) และกรรมการภายนอกอื่น (Outside Director) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,2542)

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวและโครงสร้างความเป็นเจ้าของแบบกระจายตัว ซึ่งลักษณะโครงสร้างการเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวการถือหุ้นจำนวนน้อยรายหรือมารายแต่จะมีสิทธิออกเสียงที่สามารถควบคุมกิจการได้ แต่ลักษณะโครงสร้างการเป็นเจ้าของแบบกระจายตัวจะมีสัดส่วนการถือหุ้นเพียงเล็กน้อย (อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ, 2552)

การเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หลักความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตที่ยึดหลักการมีเหตุผลตั้งอยู่บนทางสายกลาง มีความพอดี ไม่มีความโลภ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ประหยัด อุดม คัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็น มีความพอดีที่ยึดหลักการพึ่งพาตนเอง (เดชา กลิ่นจันทร์,2549)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ 2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) เปิดทำการซื้อขายอย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่ตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (สารานุกรม เสรี, 2555)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยอิทธิพลของ โครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบน การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาโดยแบ่งประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1 การเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 การกำกับดูแลกิจการที่ดี

2.2.1 องค์ประกอบคณะกรรมการ

2.2.2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของ

2.3 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 การเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบ กฎีคุ้มกันในตัวที่ดีพอ สมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและ ภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการ ต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้าง พื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความ รอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็น อย่างดี (ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย, 2550, น. 13)

ตลอดระยะเวลา 30 ปีที่มีการพัฒนาที่หลากหลายตามแนวพระราชดำริส เพื่อหาแนวทาง และรูปแบบการพัฒนาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งภายในและ ภายนอกประเทศ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่นำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลก กล่าวคือ

- ไม่ใช้การปิดประเทศอย่างสิ้นเชิงหรือเปิดเสรีอย่างเต็มที่ โดยได้มีการเตรียมความพร้อม ของคนและสังคมในการเข้าสู่กลไกตลาด

- ไม่ใช้การอยู่อย่างโดดเดี่ยว หรือพึ่งพาภายนอกหรือคนอื่นทั้งหมดแต่เน้นความคิดและ การกระทำที่จะพึ่งพาตนเองเป็นหลักก่อนที่จะไปพึ่งคนอื่น

ความพอเพียงหรือการจัดการอย่างพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไขพร้อม ๆ กันอย่างเป็นองค์รวม กล่าวคือกิจกรรมใดๆ ที่ขาดคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งไปไม่สามารถ เรียกได้ว่ามีความพอเพียงโดยมี 3 ห่วง 2 เงื่อนไขประกอบด้วยดังนี้

1. ความพอประมาณ หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เป็นทุนเดิมของตนเองหรือภายใน ท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก่อนที่จะแสวงหาทรัพยากร แหล่งทุน วัตถุดิบ หรือสิ่งของ บริการ ต่างๆ จากภายนอก จึงจะเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างพอเหมาะ พอควร กับสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมรวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น – ภูมิสังคม เป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา จากภายใน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น ชุมชนก่อน แล้วจึงค่อยขยาย เชื่อมโยงกับภายนอก อย่างเป็นขั้นตอนตามความจำเป็น ทั้งนี้การใช้ทรัพยากรนั้น ต้องคำนึงถึงความจำเป็น สถานะของ ตนเอง สถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยรักษาระดับของความพอประมาณ ไม่ มากเกินศักยภาพ และก็ต้องไม่น้อยเกินไปจนขาดแคลน หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการให้เกิด ประโยชน์ได้ โดยการใช้อย่างมีธรรมาภิบาล คุณแลร์กษา พัฒนาต่อยอด ให้เพิ่มพูนและดียิ่งๆ ขึ้น ซึ่ง การจะตัดสินใจว่าอยู่ในระดับพอประมาณนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ และจำเป็นต้องใช้ทั้ง 4 ด้านตามที่กล่าวข้างต้น โดยอาศัยความรู้ ความรอบคอบ ในการวางแผน และตัดสินใจ และ ต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมด้วย เช่น ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน และไม่ทำลายธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตั้งมั่น อยู่บนพื้นฐานความซื่อสัตย์สุจริต เป็นต้น

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล บนพื้นฐาน ของความถูกต้อง ความเป็นจริง ตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และ วัฒนธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น จากการกระทำนั้น ๆ ทั้ง ในระยะสั้น ระยะยาว ทั้ง ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและส่วนรวม อย่าง รอบคอบ การคิดพิจารณาแยกแยะให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของเหตุปัจจัยต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อย่าง เป็นระบบ จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดน้อย และเช่นเดียวกัน

การที่จะวางแผนดำเนินการหรือจะทำอะไรอย่างสมเหตุสมผลได้นั้น ต้องอาศัยความรู้ มีความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ที่จะจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ มีความรอบคอบในการคิดพิจารณา ตัดสินใจ โดยใช้สติ ปัญญา ด้วยความตั้งมั่น ของจิตที่มีคุณภาพในทางที่ถูกที่ควร

3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ ท่วงที กล่าวโดยย่อคือ การที่เห็นว่าทุกอย่างไม่แน่นอน มีความเป็นไปได้ที่จะแปรปรวน ผันผวนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ฉะนั้น การที่จะทำอะไรก็ตามต้องไม่เสี่ยง ไม่ประมาท คิดถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น แล้วเตรียมตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีภูมิคุ้มกันที่จะคุ้มกันตัวเองได้ เตรียมวิธีการทำงานในรูปแบบต่างๆ ให้พร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จะได้สามารถดำเนินภารกิจต่อไปได้โดยไม่ขลุกขลัก ต้องหยุดชะงักกลางคัน และนำมาซึ่งความต่อเนื่องของการพัฒนาในระยะยาว

เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้ง ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน คือ

1. **เงื่อนไขความรู้** ประกอบด้วยการศึกษาที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบและความระมัดระวังที่จะนำความรู้ต่างๆ เหล่านั้น มาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และในขั้น ปฏิบัติ ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ จึงต้องมีการแสวงหาความรู้ เพิ่มความรู้ จัดการความรู้ ต่อยอดความรู้อยู่ตลอดเวลา ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในโลก

- **ความรู้รอบรู้** คือ มีความรู้ (Stock of all Relevant Knowledge) เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ อย่างรอบด้าน โดยครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการนำไปใช้ในโอกาสและเวลาต่างๆ

- **ความรอบคอบ** คือ ความสามารถที่จะนำความรู้และหลักวิชาต่างๆ เหล่านั้น มาพิจารณาให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ประกอบการวางแผน ก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติทุกขั้น ตอน

- **ความระมัดระวัง** คือ ความมีสติ ในการนำแผนปฏิบัติที่ตั้ง อยู่บนหลักวิชาต่างๆ เหล่านั้น ไปใช้ในทางปฏิบัติ เพราะในความเป็นจริงแล้ว สถานการณ์เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น การนำความรู้ และความรอบคอบมาใช้ จึงต้องอาศัยความระมัดระวังให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

2. **เงื่อนไขคุณธรรม** ที่จะต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ประกอบด้วยด้านจิตใจ คือ การตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี ซื่อสัตย์สุจริต ใช้สติปัญญา

อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และด้านการกระทำ หรือแนวทางการดำเนินชีวิต คือ มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ไม่โลภ ไม่ตระหนี่ รู้จักแบ่งปัน และรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคม

2.2 การกำกับดูแลกิจการที่ดี

การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นให้ทุกคนทุกฝ่าย มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) พึงใช้สิทธิความเป็นเจ้าของ (Ownership Rights) เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของตนเองผ่านกลไกการบริหารงาน ซึ่งผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารพนักงานบริษัท พนักงานบริษัท ลูกค้า ตัวแทนจำหน่าย คู่แข่งขันทางการค้า รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งระบบการกำกับดูแลกิจการจัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

ในระบบกำกับดูแลกิจการ ผู้ถือหุ้นแต่งตั้งให้กรรมการเป็นตัวแทนในการบริหารกิจการแทนตน กรรมการทั้งหมดประกอบเป็นคณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดนโยบาย มอบหมายและติดตามดูแลให้ฝ่ายจัดการนำไปปฏิบัติ ดังนั้น ในส่วนของความรับผิดชอบ คณะกรรมการจึงมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้น ในขณะที่ฝ่ายจัดการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่อคณะกรรมการ ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทเองโดยตรง เนื่องจากจะเป็นการผลักดันให้บริษัทมีการจัดการแบบมืออาชีพ โปร่งใส มีมาตรฐานในระดับสากล สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของผู้ถือหุ้น และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

วัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลกิจการ

หลักการกำกับดูแลกิจการเป็นการกำกับ ติดตาม ควบคุมให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายองค์กร มีส่วนช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามกระบวนการ ดังนั้นการสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจ สมคิด บางโม (2549) จึงมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันให้แก่องค์กร (Competitiveness) ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก การสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะเป็นการกระตุ้นและตัวนำวิถีแก่ทุกคนในองค์กรให้มุ่งถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประหยัด การสร้างคุณภาพและการรักษาสิ่งแวดล้อม

รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเป็นการสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เหนือคู่แข่งนำไปสู่การยอมรับในสังคม

2. เพื่อสร้างกำไร ความมีเสถียรภาพ ความเจริญเติบโต และความเพื่อแผ่สังคม

3. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเสาะหาพันธมิตรทางธุรกิจที่มีการกำกับดูแลที่ดีธุรกิจของไทยทั้งในและต่างประเทศ ต้องแสวงหาพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อให้เกิดการเกื้อกูลและส่งเสริมซึ่งกันและกันในด้านเทคนิค ด้านการตลาด ด้านความชำนาญ และเครือข่ายธุรกิจอันจะไปสู่ความอยู่รอดขององค์กร

4. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาดทุนของโลก (Accessibility to Global Capital Markets) ในปี พ.ศ. 2545 ตลาดหลักทรัพย์เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ 15 ข้อแก่บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการเพื่อแสดงให้เห็นถึงการมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ อันจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งหลักการและแนวปฏิบัติโดยมีคณะกรรมการบริษัทเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการให้เป็นไปตามหลักการที่ดี ซึ่งอาจแบ่งเป็น 5 เรื่อง ดังนี้

1. สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย

บริษัทจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นเจ้าของเงิน ได้ใช้สิทธิตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสำคัญๆ ของบริษัทอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผู้ถือหุ้นใหญ่ที่มีอำนาจควบคุมและผู้ถือหุ้นส่วนน้อย

สำหรับผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เช่น พนักงาน คู่ค้า ลูกค้า หรือเจ้าหนี้ ต่างก็มีความคาดหวังกับบริษัทที่ต่างกัน คณะกรรมการควรดูแลให้มีการคุ้มครองสิทธิ และมีการปฏิบัติต่อแต่ละกลุ่มด้วยดี เพื่อให้บริษัทและผู้มีส่วนได้เสียร่วมมือกันสร้างก้าวหน้าและมั่นคงให้กับกิจการ

2. บทบาทคณะกรรมการ

โครงสร้างของคณะกรรมการควรมีการถ่วงดุลอย่างเหมาะสม กรรมการแต่ละคนควรแสดงบทบาทและหน้าที่อย่างเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่สำคัญ ดูแลไม่ให้มีความขัดแย้งของผลประโยชน์ ติดตามการทำงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้นโดยรวม

3. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

ข้อมูลข่าวสารของของบริษัทควรจัดทำขึ้นอย่างรอบคอบ และเปิดเผยต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึง ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน โปร่งใส และทันเวลา โดยข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผย ได้แก่ ข้อมูลทางการเงิน เช่น ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท และข้อมูลอื่นๆ เช่น โครงสร้างการถือหุ้น วัตถุประสงค์ของบริษัท ประวัติและการทำหน้าที่ของกรรมการ เป็นต้น

4. การควบคุมและบริหารความเสี่ยง

ระบบควบคุมภายในที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อป้องกันการรั่วไหลของเงินลงทุนและทรัพย์สินของบริษัท โดยที่ควรจัดให้มีระบบควบคุมด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านบริหาร นอกจากนี้ คณะกรรมการควรระบุความเสี่ยงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ จัดให้มีระบบเตือนภัยล่วงหน้า และรายการที่ผิดปกติเพื่อกำหนดวิธีบริหารความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม บริษัทควรมีการตรวจสอบระบบที่วางไว้ โดยจัดให้มีผู้รับผิดชอบงานด้านตรวจสอบภายในที่มีความเป็นอิสระในการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อความมีประสิทธิภาพของระบบงานต่างๆ

5. จริยธรรมธุรกิจ

จริยธรรมธุรกิจหรือจรรยาบรรณที่กำหนดขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรจะช่วยให้กรรมการ ฝ่ายจัดการ และพนักงานได้ทราบถึงมาตรฐานการปฏิบัติงานที่บริษัทคาดหวัง ซึ่งบางเรื่องอาจเป็นข้อพึงปฏิบัติที่มีได้กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับต่างๆ โดยที่คณะกรรมการควรติดตามให้ผู้เกี่ยวข้องมีการปฏิบัติตามจริยธรรมธุรกิจ หรือจรรยาบรรณที่กำหนดขึ้นอย่างจริงจัง เพื่อให้บริษัทมีแนวทางปฏิบัติในการจัดให้มีระบบกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเป็นรูปธรรม และมีมาตรฐานการบริหารจัดการที่ดี อันจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 5 หมวด ที่บริษัทสามารถใช้เป็นแนวทางในระยะเริ่มต้นเพื่อจัดให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ในบรรดาหลักการกำกับดูแลกิจการทั้ง 5 หมวดนี้หลักการหมวด 1 หมวด 2 เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้น ขณะที่หลักการหมวด 4 และหมวด 5 เป็นหลักการที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ ซึ่งทั้งผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการ เป็นที่พึงสังเกตว่ามีเพียงหมวด 3 กล่าวถึงผู้มีส่วนได้เสียนอกกิจการ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมแนวปฏิบัติตามหลักการในหมวดที่ 3 ซึ่งกำหนดว่าผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเมื่อพิจารณาที่จุดมุ่งหมายของหลักการต่าง ๆ ที่จำกัดว่าเป็นไปเพื่อสร้างความมั่งคั่ง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการแล้ว จะเห็นว่ายังมีข้อแตกต่างกันอยู่มากมาย จากเจตนารมณ์ในการดำเนินกิจการที่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมเป็นที่ตั้ง นอกจากนี้ในการดูแลผู้ที่มีส่วนได้เสียนอกกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ กิจการจะต้องเริ่มมีจิตสำนึกที่ต้องการทำความดี มีใจแค่เพียงปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (อรพรรณ ไบดิน, 2558)

การกำกับดูแลกิจการถือเป็นโครงสร้างและกระบวนการภายในกิจการที่ต้องจัดให้มีขึ้นสำหรับการกำหนดทิศทางและสอดคล้องกับการดูแลผลการปฏิบัติของกิจการ ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิด

ความเสียหายต่อกิจการพร้อมกับความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมการเติบโตอย่างมั่นคง (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2553)

2.2.1 องค์ประกอบคณะกรรมการ

การกำกับดูแลกิจการในส่วนของคณะกรรมการควรมีบทบาท หน้าที่และโครงสร้างของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ รวมทั้งมีองค์ประกอบคณะกรรมการที่สร้างกลไกถ่วงดุลอำนาจภายในได้อย่างเหมาะสม คณะกรรรมมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและกำกับควบคุมดูแล รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการ กตต., 2544) โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้คือ

1. **ความยุติธรรม (Fairness)** คณะกรรมการควรดำเนินงานและควบคุมดูแลการบริหารงานของฝ่ายจัดการเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุนอื่น และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายด้วยความเป็นธรรม โดยไม่เอาเปรียบ ท้อโกงหรือค้ำบังถึงผลประโยชน์ของตัวเองหรือผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

2. **ความโปร่งใส (Transparency)** คณะกรรมการและผู้บริหารควรบริหารงานด้วยความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เชื่อถือได้ ทันเวลาและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินผลการดำเนินงานและความเสี่ยงได้

3. **ความรับผิดชอบตามหน้าที่ (Accountability)** คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นในการเสนอรายงานต่อผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งความรับผิดชอบดังกล่าวต้องอาศัยกฎเกณฑ์และข้อกำหนดที่เหมาะสมและเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ

4. **ความรับผิดชอบในงาน (Responsibility)** คณะกรรมการควรปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ด้วยความตั้งใจและมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งควรจะต้องเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

คณะกรรมการควรมีองค์ประกอบตามข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนได้กำหนดไว้ดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542)

1. **กรรมการที่เป็นผู้บริหาร (Executive Director)** คือ กรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำ หรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท

2. **กรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Non-Executive Director)** คือ กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ (Independent Director) ซึ่งเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรรมการภายนอกอื่น เช่นตัวแทนของเจ้าหนี้

3. **ประธานกรรมการ (Chairman)** เป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้นำคณะกรรมการ และทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้เลือก ประธานกรรมการควรมาจากกรรมการที่เป็นอิสระและไม่ควรเป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแลและการบริหารงานประจำ

2.2.2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของ

การกำกับดูแลกิจการมาจากโครงสร้างการถือหุ้นของกิจการเพราะโครงสร้างการถือหุ้นทำให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่าง 2 ฝ่ายที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลักในกิจการ โดยโครงสร้างการถือหุ้นแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. **โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว (Dispersed Ownership Structure)** เป็นโครงสร้างที่มีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก โดยผู้ถือหุ้นแต่ละรายมีสัดส่วนการถือหุ้นเพียงเล็กน้อยตามโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว โดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารของบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว มักเป็นผู้บริหารมืออาชีพที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัท บริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าว พบได้ทั่วไปในหมู่บริษัทจดทะเบียนของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศออสเตรเลีย บริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวจะมีการแบ่งแยกอำนาจการควบคุมชัดเจน

เนื่องจากผู้ถือหุ้นในบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวมีจำนวนมาก ในขณะที่แต่ละรายมีสัดส่วนหุ้นในมือเพียงเล็กน้อย การรวมตัวกันของผู้ถือหุ้นเหล่านี้เพื่อคัดค้านการกระทำใดๆ ของผู้บริหารที่อาจส่งผลเสียหายต่อกิจการหรือออกเสียงในการเรียกร้องให้คณะกรรมการบริษัท หรือศาลทำการสอบสวนผู้บริหารที่อาจกระทำมิชอบ จึงทำได้ยาก นอกจากนี้หน้าที่สำคัญของผู้ถือหุ้นในการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารมักไม่มีประสิทธิภาพในบริษัทที่ผู้ถือหุ้นกระจายตัว เพราะผู้ถือหุ้นแต่ละรายจะไม่สนใจที่จะทำหน้าที่เพราะอาจคิดว่าไม่คุ้มค่าเนื่องจากมีส่วนได้เสียในกิจการไม่มากนัก

2. **โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว (Concentrated Ownership Structure)** เป็นโครงสร้างที่อาจมีผู้ถือหุ้นจำนวนมากรายหรือน้อยราย แต่ลักษณะสำคัญของโครงสร้างนี้

จะต้องมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพียงน้อยรายและกระจุกตัวซึ่งมีสิทธิในการออกเสียงเพียงพอที่จะควบคุมกิจการ ประเภทของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมที่พบเห็นมากที่สุด ได้แก่ ผู้ถือหุ้นกลุ่มครอบครัวหรือตระกูล ในกิจการที่มีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวนั้นความขัดแย้งทางผลประโยชน์จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมและผู้ถือหุ้นส่วนน้อย แทนที่จะเกิดขึ้นระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น เนื่องจากผู้ถือหุ้นมีอำนาจควบคุมมีอำนาจและอิทธิพลเหนือผู้บริหาร และผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้บริหารเอง จึงทำให้การกระทำหรือการตัดสินใจของผู้บริหารคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมเป็นสำคัญ มักพบมากบริษัทในประเทศแถบตะวันออก เช่น จีนเกาหลีฮ่องกง ไทวันอินโดนีเซีย (นวพร พงษ์ดัตถกุล, 2546) ลักษณะของโครงสร้างการถือหุ้นแบบนี้คือ การถือหุ้นที่มีรูปแบบกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บริษัทจะมีผู้ถือหุ้นรายหนึ่งหรือหลายรายที่มีจำนวนหุ้นและสิทธิออกเสียงที่มีสาระสำคัญ โดยเรียกว่า ผู้มีอำนาจควบคุมกิจการ (Controlling Shareholders) ผู้มีอำนาจควบคุมกิจการจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารและกำหนดนโยบายของบริษัท เช่น ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริหาร ส่วนดี คือ ผู้มีอำนาจควบคุมกิจการมีส่วนได้เสียในบริษัทมาก ส่วนเสียคือผู้มีอำนาจควบคุมสามารถเข้าแทรกแซงและกำหนดนโยบายการบริหารงานที่สำคัญในบริษัทได้ง่าย นอกจากนี้ โอกาสที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยอื่นจะรวบรวมสิทธิในการออกเสียงให้เพียงพอในการลงมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นในเรื่องที่ขัดแย้งกับผู้มีอำนาจควบคุมจะน้อยลงและเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติโครงสร้างการถือหุ้นแบบนี้จึงมีลักษณะที่รวมกันอยู่ระหว่างความเป็นเจ้าของและอำนาจการควบคุมกิจการในที่นี้โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัวแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะดังนี้

1. โครงสร้างการถือหุ้นแบบครอบครัว คือ การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวหรือถือโดยกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือด ที่สืบธุรกิจครอบครัวนั้นเกิดขึ้นมาจากการพัฒนาการทางธุรกิจในระบบเศรษฐกิจไทย ที่เจริญเติบโตในลักษณะผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ

2. โครงสร้างการถือหุ้นโดยผู้บริหาร คือ การถือหุ้นของผู้บริหารที่มีสัญชาติไทยเข้าไปถือหุ้นของบริษัท เป็นผู้ถือหุ้นที่เป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทตามคำจำกัดความของพระราชบัญญัติ 2535 ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงาน (Strategic Shareholders) ได้แก่

1) กรรมการผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหาร 4 รายแรกนับต่อจากผู้จัดการลงมา ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารรายที่ 4 ทุกรายโดยให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้เกี่ยวข้องและบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว

2) ผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 5 ของทุนชำระแล้วโดยนับรวมการถือหุ้นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ยกเว้น บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันภัย กองทุนบำเหน็จ

บ้านาญ กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนประกันสังคม หรือโครงการลงทุนที่ได้รับอนุมัติตามกฎหมาย

3) ผู้มีอำนาจควบคุม หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย การจัดการ หรือการดำเนินงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะอิทธิพลดังกล่าวนี้จะสืบเนื่องจากการเป็นผู้ถือหุ้น หรือได้รับมอบอำนาจตามสัญญา หรือการอื่นใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบุคคลที่เข้าลักษณะข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

1. บุคคลที่มีสิทธิออกเสียงไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท

2. บุคคลที่สามารถควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการของบริษัทนั้นได้

3. บุคคลที่สามารถควบคุมผู้ซึ่งรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย การจัดการและการดำเนินงานของบริษัทให้ปฏิบัติตามคำสั่งในการกำหนดนโยบาย การจัดการหรือการดำเนินงานของบริษัท

4. บุคคลที่ตามพฤติการณ์มีการดำเนินงานในบริษัทหรือมีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทเชิงกรรมการหรือผู้บริหาร รวมทั้งบุคคลที่มีตำแหน่งซึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลดังกล่าวของบริษัทนั้น

3. **โครงสร้างการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ** คือ บริษัทในประเทศไทยจะมีลักษณะการเปิดเผยข้อมูลเป็นแบบแนวทางเดียวกันในขณะที่บริษัทชาวต่างชาติมีการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันและเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ โดยบริษัทที่เป็นบริษัทใหญ่ มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือทำธุรกิจในต่างประเทศ มีการติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศในระดับสูงจะมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่าปรกติ โดยบริษัทเหล่านั้นมองว่าวัฒนธรรมจะเป็นแรงผลักดันด้านการตลาดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ลักษณะการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ การถือหุ้นสูงสุดโดยนักลงทุนชาวต่างชาติ เข้าไปถือหุ้นของบริษัท โดยเป็นผู้ที่มีรายชื่อและนามสกุลเป็นชาวต่างชาติ ส่วนผู้บริหารที่มีรายชื่อเป็นคนไทยแต่นามสกุลเป็นชาวต่างชาติ กำหนดให้เป็นคนไทย

4. **โครงสร้างการถือหุ้นโดยรัฐบาล** คือ การถือหุ้นสูงสุดโดยหน่วยงานของรัฐ การถือหุ้นของส่วนราชการของไทยเข้าไปถือหุ้นของบริษัท โดยส่วนราชการไทยยกเว้นในส่วนของราชการรัฐวิสาหกิจ

5. **โครงสร้างการถือหุ้นสถาบัน** คือ ลักษณะการถือหุ้นสูงสุดของสถาบันการเงิน การสนับสนุนให้ผู้ถือหุ้นภายนอกที่ไม่มีอำนาจควบคุมรวมตัวกันเข้าถือหุ้นของบริษัท เพื่อให้ผู้ถือหุ้นรับผลประโยชน์ในบริษัทมากและ เป็นแรงจูงใจให้ใช้สิทธิในการกำกับดูแลบริษัท ผู้ถือหุ้น

เหล่านี้อาจดำเนินการ โดยการสนับสนุนให้ผู้ลงทุน ลงทุนผ่านกองทุนรวม แล้วกองทุนจะทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลบริษัทแทน นอกจากกองทุนรวมแล้วสถาบันการเงินก็เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้บริษัทต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผู้ถือหุ้นสถาบันเป็นกลไกสำคัญที่จะควบคุมช่วยกำกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ได้เพราะผู้ถือหุ้นสถาบันเป็นผู้ถือหุ้นภายนอกประเภทหนึ่ง จะมีความได้เปรียบผู้ถือหุ้นอื่น ตรงที่จะมีฝ่ายตรวจสอบเฉพาะเพื่อทำการตรวจสอบบริษัทที่ตนเองไปลงทุน และเจ้าหน้าที่ในฝ่ายตรวจสอบนี้ก็จะเป็นผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในการตรวจสอบผลการดำเนินงานของบริษัทในด้านต่าง ๆ ดังนั้นผู้ถือหุ้นสถาบันสามารถเรียกร้องให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างมีคุณภาพ การถือหุ้นสถาบันจะถือหุ้นในสัดส่วนที่สูงมากพอที่จะส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการบริหารงานบริษัทได้ ซึ่งการกำหนดแนวทางการบริหารงานของการถือหุ้นสถาบันนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถถ่วงดุลอำนาจและลดโอกาสที่ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมและฝ่ายบริหารดำเนินการฉกฉวยโอกาสต่อผู้ถือหุ้นรายอื่น ๆ

การศึกษาครั้งนี้ได้เลือกนำหัวข้อสิทธิของผู้ถือหุ้น ซึ่งผู้ถือหุ้นมีสิทธิในการควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนและมีสิทธิในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของบริษัท ตัวแปรโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล และอีกหนึ่งหัวข้อหนึ่งที่เป็นหัวข้อใหญ่ที่ใช้การศึกษาคือ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ โดยใช้องค์ประกอบคณะกรรมการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควบคุมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการและจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ซึ่งถือว่าคณะกรรมการเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของกิจการว่าควรดำเนินไปในทิศทางใด ดังกิจการแต่ละกิจการจะดำเนินธุรกิจอย่างประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการบริษัท

2.3 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีสำคัญและนำมาอธิบายการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมายใช้อธิบายการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทฤษฎีด้วยส่วนได้เสีย ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.1 ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory)

“สังคมเป็นผู้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้กับบริษัท” (Walden and Schwartz, 1997) การดำเนินธุรกิจของบริษัทนั้นตรงตามความคาดหวังของสังคมโดยรวม จากนั้นจึงออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ และสังคมเองก็จะทำการตรวจสอบอยู่เสมอเพราะเมื่อใดที่สังคมเห็นว่าการทำงานของบริษัทไม่ชอบด้วยประการทั้งปวงแล้ว ใบอนุญาตนั้นก็พร้อมที่จะถูกเพิกถอนได้ทุกเมื่อ ความอยู่รอดหรือความเจริญเติบโตของบริษัทเองจึงอยู่ที่ว่าการกระทำของบริษัทตรงตามความหวังของสังคมหรือไม่หรือ มันจึงเสมือนกับการบอกถึงความตระหนักและการเกี่ยวข้องของชุมชนกับบริษัทที่อีกทางหนึ่ง ก็ต้องคอยประเมินตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจได้ว่าการปฏิบัติของตนเองเป็นที่ยอมรับและบรรจบกับความคาดหวังของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและขยายขอบเขตออกไปในวงกว้างอยู่ตลอดเวลา (อนันตชัย ชูประถม, 2550)

งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้อธิบายการเปิดเผยข้อมูล ทฤษฎีความชอบธรรมเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทกับความคาดหวังของสังคม โดยบริษัทพยายามให้มั่นใจว่าบริษัทดำเนินงานภายในขอบเขตและบรรทัดฐานของสังคม โดยบริษัทต้องตอบสนองความต้องการของสังคมที่มีความหลากหลายได้ซึ่งความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียจะกลายเป็นนโยบายการเปิดเผยข้อมูลของฝ่ายจัดการ (Craig & Michaela, 2006)

2.3.2 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีนี้นำเสนอถึงภาระความรับผิดชอบขององค์กรที่จะต้องคำนึงถึง และตอบสนองความต้องการที่ไม่ควรละเมิดการให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากนโยบายและการดำเนินงานขององค์กรผ่านการแสดงข้อมูลรายงานทางการเงิน (Deegan, 2001) ผู้มีส่วนได้เสียถือเป็นตัวแทนที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมที่สำคัญขององค์กร ผู้บริหารต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ประกอบด้วย พนักงาน ชุมชน สังคมรัฐบาล ลูกค้า ผู้ขายสินค้า คู่แข่งขัน หรือแม้กระทั่งกลุ่มอุตสาหกรรมหรือรัฐบาล แนวคิดตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย มุ่งเน้นนโยบายของบริษัทที่สร้างผลกระทบกับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง (Freeman, 1984) ทฤษฎีนี้ถูกมองว่าบริษัทมีภาระที่ต้องตอบสนองความต้องการแก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียของตนเองหรืออีกนัยหนึ่งแนวคิดนี้เป็นเรื่อง การจัดการผู้มีส่วนได้เสีย โดยพิจารณาความต้องการ ความสนใจและผลกระทบ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายการดำเนินงานของบริษัท เพราะบริษัทจะสามารถดำรงอยู่และดำเนินกิจการเจริญก้าวหน้าหรือล่มสลายถือเป็นความชอบธรรมของผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัทเป็นผู้กำหนด (อนันตชัย ชูประถม, 2550) การแข่งขันทางธุรกิจที่สร้างความกดดันเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด จะทำให้มีการทุจริตเกิดขึ้นซึ่งถือว่าเป็นจริยธรรมทางธุรกิจ บริษัทต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างเท่าเทียมกันแทนที่จะสนใจแต่กำไรสูงสุดของกิจการเพียงอย่างเดียว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมายและทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียมาใช้ในการวิจัย เพื่ออธิบายถึงอิทธิพลและความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นวพร พงษ์ตัณกุล (2546) ศึกษาโครงสร้างความเป็นเจ้าของและคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของโครงสร้างการเป็นเจ้าของ ทั้งการกระจุกตัวและองค์ประกอบของผู้ถือหุ้น กับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยจำนวน 80 บริษัท โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ และวิเคราะห์ความสอดคล้องกันระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลจริงของบริษัทตัวอย่างเหล่านี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ผู้ถือหุ้นภายนอกจำนวน 160 คนต้องการ กระดาษทำการถูกส่งไปให้ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทที่สุ่มตัวอย่างมา เพื่อตรวจสอบแนวทางการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท จากนั้นจึงนำมาสร้างดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก เพื่อใช้วัดระดับคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูล ที่แทนด้วยความครอบคลุมในรายละเอียดทั้งการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ โดยข้อกำหนดและโดยรวม สำหรับการวัดการเปิดเผยข้อมูลตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล แบบสอบถามถูกส่งไปให้ผู้ถือหุ้นภายนอกที่สุ่มตัวอย่างมา เพื่อสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับระดับความสำคัญและความจำเป็นของข้อมูล ในรายงานทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของตนเอง ผลการศึกษาระบุว่าการกระจุกตัวของการถือหุ้นซึ่งวัดจากการถือหุ้นสูงสุด 5 ในอันดับแรก มีความสัมพันธ์ในทางลบกับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ และการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด ส่วนองค์ประกอบของผู้ถือหุ้นพบว่า การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นภายในซึ่งวัดจากการถือหุ้นของกรรมการและผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติกับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ การเปิดเผยข้อมูลโดยข้อกำหนด และการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมทั้งหมด ในขณะที่การถือหุ้นของสถาบันมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเปิดเผยข้อมูลทั้ง 3 ประเภท ดังนั้นผู้ลงทุนสถาบันจึงเป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่ช่วยสนับสนุนให้ระบบข้อมูลและบัญชีของบริษัทมีความโปร่งใส นอกจากนี้ผลการศึกษายังระบุอีกว่า ข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานทางการเงินของบริษัทตัวอย่าง ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ถือหุ้นภายนอก โดยการเปิดเผยข้อมูลในทางปฏิบัติของบริษัทมีระดับที่ ต่ำกว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ผู้ถือหุ้นต้องการ

บุญทริกา ไกรระจ่าง (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์ 2

ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงิน และ 2. เพื่อเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินให้มีความเข้าใจและสามารถใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนได้มากขึ้น กรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ได้พัฒนาจากงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน ข้อมูลในการวิจัยรวบรวมจากแบบสอบถามผู้บริหารระดับสูงฝ่ายบัญชีธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีอัตราการตอบกลับ 92.86 เปอร์เซ็นต์ วิธีการวิเคราะห์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ 1. ความสามารถในการทำกำไร 2. ขนาดกิจการ 3. โครงสร้างการเป็นเจ้าของและประเภทสำนักงานสอบบัญชี และ โครงสร้างเงินทุนและ โครงสร้างกรรมการอิสระ ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ที่มีสาระสำคัญจากการทดสอบความถดถอยเชิงพหุทุกกลุ่มปัจจัย แต่ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย คือ 1. ขนาดกิจการ 2. โครงสร้างการเป็นเจ้าของ 3. โครงสร้างเงินทุน 4. ประเภทสำนักงานสอบบัญชี 5. ความสามารถในการทำกำไร และ 6. โครงสร้างกรรมการอิสระ ผลการวิจัยพบว่าขนาดกิจการ โครงสร้างเงินทุน ความสามารถในการทำกำไร และ โครงสร้างกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยเฉพาะขนาดกิจการและความสามารถในการทำกำไร ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีสาระสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อควบคุมอายุการก่อตั้งธนาคาร ผลการวิจัยเป็นหลักฐานแสดงว่า เมื่อธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีอายุการก่อตั้งมากและมีความสามารถในการทำกำไร ผู้ใช้งบการเงินจะได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินมากขึ้น

อลิศรา ผลาวรรณ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 175 บริษัท โดยใช้ข้อมูลปี 2545 ผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับในระดับที่ค่อนข้างสูง แต่บริษัทมีความสนใจที่จะเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมอยู่ในระดับต่ำคุณลักษณะที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลจากการศึกษานี้ ได้แก่ ขนาดของบริษัท การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการดำเนินงาน สภาพคล่องทางการเงิน และประเภทของผู้สอบบัญชี โดยขนาดของบริษัทและประเภทของผู้สอบบัญชีเป็นคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการดำเนินงาน และสภาพคล่องทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล

วาสนา จันทร์ศรี (2549) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลกระทบจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อผลการดำเนินงาน โดยปัจจัยที่นำมาศึกษาทางด้านขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อยและขนาดของ

สำนักงานสอบบัญชี ในการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของ กรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อยและขนาดของสำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับในด้านเกี่ยวกับผลกระทบจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีผลต่อการดำเนินงานพบว่าค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมของกลุ่มบริษัทที่ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ดีกว่ากลุ่มบริษัทที่ไม่ได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี แต่ผลการทดสอบอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

โชติญาณ์ หิตะพงศ์ (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่าง ๆ ของบริษัท ได้แก่โครงสร้างการเป็นเจ้าของ สัดส่วนกรรมการอิสระ อายุการดำเนินงาน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในคำอธิบายการวิเคราะห์ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ระดับของการเปิดเผยข้อมูลอาจจะได้รับผลกระทบจากตัวแปรอื่น ผู้วิจัยจึงนำ ขนาดของบริษัท โครงสร้างเงินทุน และประเภทอุตสาหกรรม เข้ามาเป็นตัวแปรที่ใช้ในการควบคุมผลการวิจัยครั้งนี้ วิธีการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของบริษัทมีความสัมพันธ์กับระดับของการเปิดเผยข้อมูลคือ การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการดำเนินงาน และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ

ธาริณี จวงมูทิตา (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการและการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 341 บริษัท ผลการศึกษาพบว่าบริษัทจดทะเบียนมีขนาดของคณะกรรมการโดยเฉลี่ย 11 คน สัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้บริหาร โดยเฉลี่ย 35.04% ของคณะกรรมการทั้งคณะ สัดส่วนกรรมการอิสระ โดยเฉลี่ย 34.39% ของคณะกรรมการทั้งคณะและบริษัทร้อยละ 86.51 มีประธานกรรมการเป็นคนละคนกับกรรมการผู้จัดการ สำหรับผลการศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่าบริษัทจดทะเบียนที่ทำการศึกษามีคะแนนการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยคิดเป็นร้อยละ 67.82 นอกจากนี้พบว่า สัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ และการมีประธานกรรมการที่เป็นผู้บริหารคนเดียวกันหรือคนละคนกับกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมีเพียงขนาดคณะกรรมการบริษัทเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดัสสัน เสมอเชื้อ (2550) ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) และรายงานประจำปีช่วง พ.ศ.2546-2548 ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงินจำนวน 267 บริษัท ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงสุด โดยมีกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้างมีระดับการเปิดเผยที่ต่ำสุด เมื่อพิจารณาแยกตามขนาด พบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สัดส่วนกรรมการอิสระต่อกรรมการทั้งหมด และความชำนาญด้านการบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในระดับนัยสำคัญ .05

จักรวุฒิ ขอบพิเชียร (2552) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ผลการวิจัยแนะนำว่า (1) ค่าเฉลี่ยของระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมจากวิธีดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำและวิธีดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบการนับจำนวนค่าอยู่สูงกว่าเกณฑ์ และ (2) ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัท ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีภายในซึ่งประกอบด้วย มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในและลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอกซึ่งประกอบด้วย มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม นอกจากนี้ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทซึ่งประกอบด้วย อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารและอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว มีอิทธิพลเชิงลบต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม

วิลาวัลย์ โทนสูงเนิน (2553) ศึกษาคุณลักษณะของบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลกับการกำกับดูแลกิจการซึ่งได้ทำการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2550-พ.ศ. 2551 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการเงิน ได้แก่ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนกรรมการอิสระ ความสามารถในการทำกำไร ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี การรวบรวมบทบาทประธานกรรมการผู้จัดการใหญ่ พบว่า สัดส่วนกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญ เพราะว่าคณะกรรมการอิสระส่งผลให้การเปิดเผย

ข้อมูลของบริษัทเป็นไปตามการกำกับดูแลกิจการ ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ฉบับปี 2549 กำหนดให้มีการกระทำความผิดอย่างน้อย 3 คน ของคณะกรรมการทั้งหมด หรือหนึ่งในสาม สะท้อนให้เห็นถึงบริษัทให้ความสำคัญและปฏิบัติตามหลักการ และประเภทสำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับคะแนนของการเปิดเผยข้อมูล เพราะว่าสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่จะมีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบสูงและมักถูกคาดหวังว่าจะมีการให้บริการที่มีคุณภาพสูงรวมถึงผลักดันให้บริษัทถูกมีการเปิดเผยข้อมูลที่สูงขึ้นในรายงานประจำปี ทำให้บริษัทได้รับความเชื่อถือจากผู้ไ้รายงานประจำปีและนักลงทุนมากขึ้น

ปิยะดา แก้วเชียงกุล (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาหลักการกำกับดูแลกิจการ โดยเน้นการศึกษาในด้าน โครงสร้างคณะกรรมการ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ขนาดคณะกรรมการของบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริหาร และการควบคุมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ใช้แทนการกำกับดูแลกิจการมีเพียงขนาดคณะกรรมการของบริษัทเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ ในปี พ.ศ. 2549 โดยทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ และยังพบว่าขนาดของกิจการซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ ในปีเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก

ดิษฐ ภูมิวัฒน์ (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลลัพธ์ที่ได้จากการพิจารณาในส่วนของการแยกกันของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ อำนาจควบคุมของฝ่ายบริหาร ขนาดของบริษัท และความสามารถในการทำกำไร พบว่ามีความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อความสมัครใจเปิดเผยข้อมูลของบริษัทซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อบริษัทและเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์แก่การพิจารณาออกข้อกำหนดให้เอื้อต่อกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อันจะมีผลให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีโอกาสได้รับประโยชน์มากขึ้นต่อไปในอนาคต

จิรากร พงศ์พันธ์พัฒน (2555) กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของกิจการ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการ โดยงานวิจัยนี้กำหนดให้กลไกการกำกับดูแลกิจการ หมายถึงกระบวนการจัดการ และการควบคุมกิจการ เพื่อให้สามารถมั่นใจได้ว่าการดำเนินงานของกิจการจะสามารถบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ และผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ซึ่งกลไกการกำกับดูแลกิจการประกอบด้วย โครงสร้างคณะกรรมการ ได้แก่ จำนวนคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท และประธานกรรมการบริษัทและประธานกรรมการบริหารมีใช้คนเดียวกันและ โครงสร้างของผู้ถือหุ้น นอกจากนี้งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความเชี่ยวชาญทางธุรกิจของคณะกรรมการที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการ โดยใช้ข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ยกเว้นบริษัทกลุ่มธุรกิจการเงิน และประกันภัย) ปี 2553-2555 จำนวน 584 บริษัท ผลการวิจัยพบว่าจำนวนคณะกรรมการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงาน แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ไม่พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทและประธานกรรมการบริษัท และประธานกรรมการบริหารมีใช้คนเดียวกันมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังได้ทำการศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์ทางธุรกิจของคณะกรรมการที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการกับผลการดำเนินงาน พบว่าประสบการณ์ทางธุรกิจของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบางมิติ ได้แก่ จำนวนคณะกรรมการ กับผลการดำเนินงาน จากงานวิจัยนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานขององค์กร และใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี กรณีศึกษา บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ วิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยใช้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 48 บริษัท เป็นกลุ่มตัวอย่างและใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาโดยการนับคาของการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี พ.ศ.2552 และ ปี พ.ศ. 2554 ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี โดยบริษัทกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมมีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ส่วนบริษัทกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารกับกลุ่มทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ในการทดสอบความสัมพันธ์การศึกษานี้ไม่พบว่าการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูล

สิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ข้อจำกัดจากงานวิจัย คือ ปริมาณของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และเครื่องมือที่นำมาใช้วิเคราะห์เนื้อหา

บุษบงกช บุญกุศล (2555) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทและการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ได้แก่ คณะกรรมการบริษัทอิสระ กรรมการบริษัทเพศหญิง กรรมการบริษัทชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทชาวต่างชาติ ขนาดคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบอิสระ ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านบัญชี/การเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ และความสม่ำเสมอในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ รวมทั้งการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม และตัวแปรควบคุม คือขนาดของกิจการ และความเสี่ยงทางการเงิน และคุณภาพกำไร พบว่า คณะภาพกำไรวัดจากมูลค่ารายงานคงค้างตามดุลยพินิจของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมและความเสี่ยงทางการเงินในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร

ขวัญสุดกุล เต็งอำนาจ (2555) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและการเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบในบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET 100 และกลุ่ม mai การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบในบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET 100 และกลุ่ม mai โดยเก็บข้อมูลผ่านการเปิดเผยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบจากรายงานประจำปีและแบบ 56-1 สำหรับปี พ.ศ. 2553 และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบและการเปิดเผยการปฏิบัติงานดังกล่าว งานวิจัยได้พัฒนาแบบตรวจสอบการเปิดเผยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบโดยอ้างอิงจากคู่มือคณะกรรมการตรวจสอบ (SET,2553) และนำไปเก็บข้อมูลบริษัทในกลุ่มดังกล่าว รวม 163 บริษัทผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบในภาพรวมอยู่ในระดับดี ร้อยละ 71.20 โดยที่ SET 100 เปิดเผยในระดับดี ร้อยละ 72.08 ซึ่งมากกว่ากลุ่ม mai ระดับดีพอใช้ ร้อยละ 69.86 บริษัทจดทะเบียนที่วิจัยยังมีการเปิดเผยในระดับน้อยถึงน้อยที่สุดรายละเอียด 12 ข้อจากแบบตรวจทั้งหมด 44 ข้อ โดยเฉพาะเรื่องกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอบบัญชีและทรัพยากรบุคคลที่พร้อมทำงานให้กับคณะกรรมการตรวจสอบ นอกจากนี้ ในรายงานคณะกรรมการตรวจสอบส่วนใหญ่ไม่ได้รับรองว่าคณะกรรมการได้รับเอกสารที่แสดงถึงความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชีและเรื่องความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของการป้องกันการทุจริต งานวิจัยพบว่า ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการเปิดเผยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบในภาพรวม ณ ระดับนัยสำคัญ .005 เมื่อทดสอบใน

รายละเอียดพบว่า บริษัทที่มีจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบมากกว่าจะมีการเปิดเผยการปฏิบัติงานในเรื่องความเห็นที่มีต่อรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบมากกว่าบริษัทที่ประชุมบ่อย นอกจากนี้ สันทรัพย์และจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติของคณะกรรมการตรวจสอบในเรื่องกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอบบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ

สุรรัตน์ แซ่ฟู (2556) การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขตลักษณะ และปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลการดำเนินงานของกิจการในรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 222 บริษัท ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้แบบเก็บข้อมูลกระจายทำการ ผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมดมีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักความมีเหตุผลมีปริมาณการเปิดเผยมากที่สุดเฉลี่ย 329 คำ กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดคือกลุ่มเทคโนโลยี และกลุ่มที่มีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุดคือกลุ่มบริการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ขนาดของกิจการและประเภทผู้สอบบัญชี การศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลการดำเนินงาน

มณฑา เอมสวัสดิ์ (2557) ศึกษาปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินและมูลค่าทางธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก พบว่า ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ ได้ อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร และผู้สอบบัญชีภายนอกจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่เป็นส่วนใหญ่

Eng and Mak (2003) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โครงสร้างความเป็นเจ้าของและระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของ บริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศบาหลีเรน ตัวแปร โครงสร้างความเป็นเจ้าของรวมอยู่ในรูปแบบการถดถอยพหุคูณเป็นเจ้าของ

บริหารจัดการและความเป็นเจ้าของรัฐบาล การวิเคราะห์การปฏิบัติรายงานประจำปีของ บริษัท จดทะเบียนบาหลีเรนแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเป็นเจ้าของและการเปิดเผยข้อมูล ตามสมควรใจ อย่างไรก็ตามเจ้าของการบริหารจัดการและความเป็นเจ้าของของรัฐบาลจะไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมควรใจ ผลการวิเคราะห์การถดถอยแสดงขนาดนั้นและใช้ประโยชน์ของ บริษัท อย่างมีนัยสำคัญและความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมควรใจ การทำกำไรของ บริษัท จะไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญโดยสมควรใจ

Arcay and Vazquez (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและขอบเขตการเปิดเผยข้อมูล โดยสมควรใจในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กรุงเทพมหานคร คุณลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีสัดส่วนของกรรมการอิสระในคณะกรรมการประธานกรรมการบริหาร และสัดส่วนการถือหุ้นด้วยสถาบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กรุงเทพมหานครระหว่างปี 2001-2005 และทั้งจะถูกประกอบด้วย 106 ข้อสังเกต ในงานวิจัยครั้งนี้ขนาดและประเภทของสำนักงานตรวจสอบ จะถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรควบคุม ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างบริษัทกับนโยบายการเปิดเผยข้อมูลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลตามความสมควรใจ

Mohd and Wheetman (2006) ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของในขอบเขตของการจัดการข้อมูลความเห็น ในช่วงระยะเวลาเปิดเผยคือ 2006 และ 2008 ระยะเวลาต่างกันสองปีจะช่วยให้การตรวจสอบการปฏิบัติของคณะกรรมการเปิดเผยในปีก่อนและหลังการแก้ไขรหัสมาเลเซียในการกำกับดูแลกิจการในปี 2007 ผลการศึกษานี้แสดงหลักฐานว่าครอบครัวเป็นเจ้าของ บริษัท ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่ต่ำกว่าที่จะเปิดเผยที่ครอบคลุมมากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลที่ได้นี้ไปในทางตรงกันข้ามความสัมพันธ์ที่เปิดเผยโดย บริษัท ที่เป็นเจ้าของรัฐบาล ผลการปฏิบัติงานร่วมกันของ บริษัท เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลพิธีกรเพียง แต่ให้ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญสำหรับ บริษัท ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ ผลที่ไม่มีนัยสำคัญในครอบครัวที่เป็นเจ้าของ บริษัท แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารในบริษัท เหล่านี้หลีกเลี่ยงการเปิดเผยรายละเอียดของข้อมูล เพื่อที่จะหลบเลี่ยงการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดโดยนักลงทุนนอก นอกจากนี้ผลยังแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขกำกับดูแลกิจการที่ยังไม่ได้ผลในระดับที่ต้องการของการตรวจสอบที่มีอิทธิพลต่อผู้บริหารในการเปิดเผยข้อมูลโดยสมควรใจที่ครอบคลุมมากขึ้น อีกวิธีหนึ่งคือผลลัพธ์เหล่านี้ให้การสนับสนุนมุมมองที่ต้องการบังคับให้รุดผ่านที่ประเทศที่โดดเด่นด้วยโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีความเข้มข้นที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการรายงานทางการเงิน

Wan-Hussin (2009) ได้ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างบริษัทแบบครอบครัวและองค์ประกอบคณะกรรมการต่อความโปร่งใสขององค์กรของการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานในมาเลเซีย ตั้งสมมติฐานว่าบริษัทแบบครอบครัว (Family firms) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระและสัดส่วนคณะกรรมการอำนวยการที่ได้ถูกยอมรับ จะมีการปฏิบัติตาม FRS 114 ก่อนที่จะมีการบังคับใช้ โดยก่อนการบังคับใช้ถ้ามีการใช้ให้แทนค่าเป็น 0 ถ้านำมาปฏิบัติบางส่วนให้ค่าเป็น 1 ถ้าไม่ให้ค่าเป็น 2 มีตัวแปรควบคุม 6 ตัวแปร คือ ขนาดบริษัท การก่อกำเนิด ยอดรวมของการถือหุ้นจาก 4 อันดับแรกของสถาบันนักลงทุน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนทรัพย์ ขนาดกรรมการการผู้บริหารที่เป็นชาวมาเลเซียและจีน เก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีตั้งแต่ก่อนหรือใน 31 ธันวาคม 2001 ผลการศึกษาแสดงว่าสัดส่วนสมาชิกครอบครัวและสัดส่วนกรรมการอำนวยการที่ได้ถูกยอมรับที่สูงกว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานมากกว่า นั่นคือบริษัทครอบครัวจะมีการเปิดเผยข้อมูลมากกว่า ส่วนสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระและการถือหุ้นจาก 4 อันดับแรกของสถาบันทุนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน

Hussainey, Elsayed and Razik (2011) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ประชากร คือบริษัททั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อียิปต์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 111 บริษัท ใช้วิธีวิเคราะห์สาระโดยการนับจำนวนบรรทัด ผ่านสื่อรายงานประจำปี 2005-2010 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ปัจจัยประเภทของผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ทางด้านปัจจัยลักษณะเจ้าของกิจการ ขนาดกิจการ ความสามารถในการก่อกำเนิดและสภาพคล่องของกิจการไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ

Jalila and Devi (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาเลเซีย โดยโครงสร้างการเป็นเจ้าของได้แก่ การถือหุ้นโดยประธานเจ้าหน้าที่บริหารและผู้บริหาร การถือหุ้นแบบครอบครัว การถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ และโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว เก็บข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานจากรายงานประจำปี 2008 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศมาเลเซีย ไม่รวมสถาบันการเงิน ประกันภัย เนื่องจากมีข้อกำหนดจากสถาบันการเงินส่วนกลางทำให้แตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งเป็นทั้งข้อมูลทางการเงินและไม่ใช้ข้อมูลทางการเงินด้วยดัชนีการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างการถือหุ้นแบบครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานขณะที่การถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ การถือหุ้นโดยประธาน

เจ้าหน้าที่บริหารและผู้บริหาร และ โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานดำเนินงาน และจากการศึกษายังพบว่าขนาดของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทใช้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน

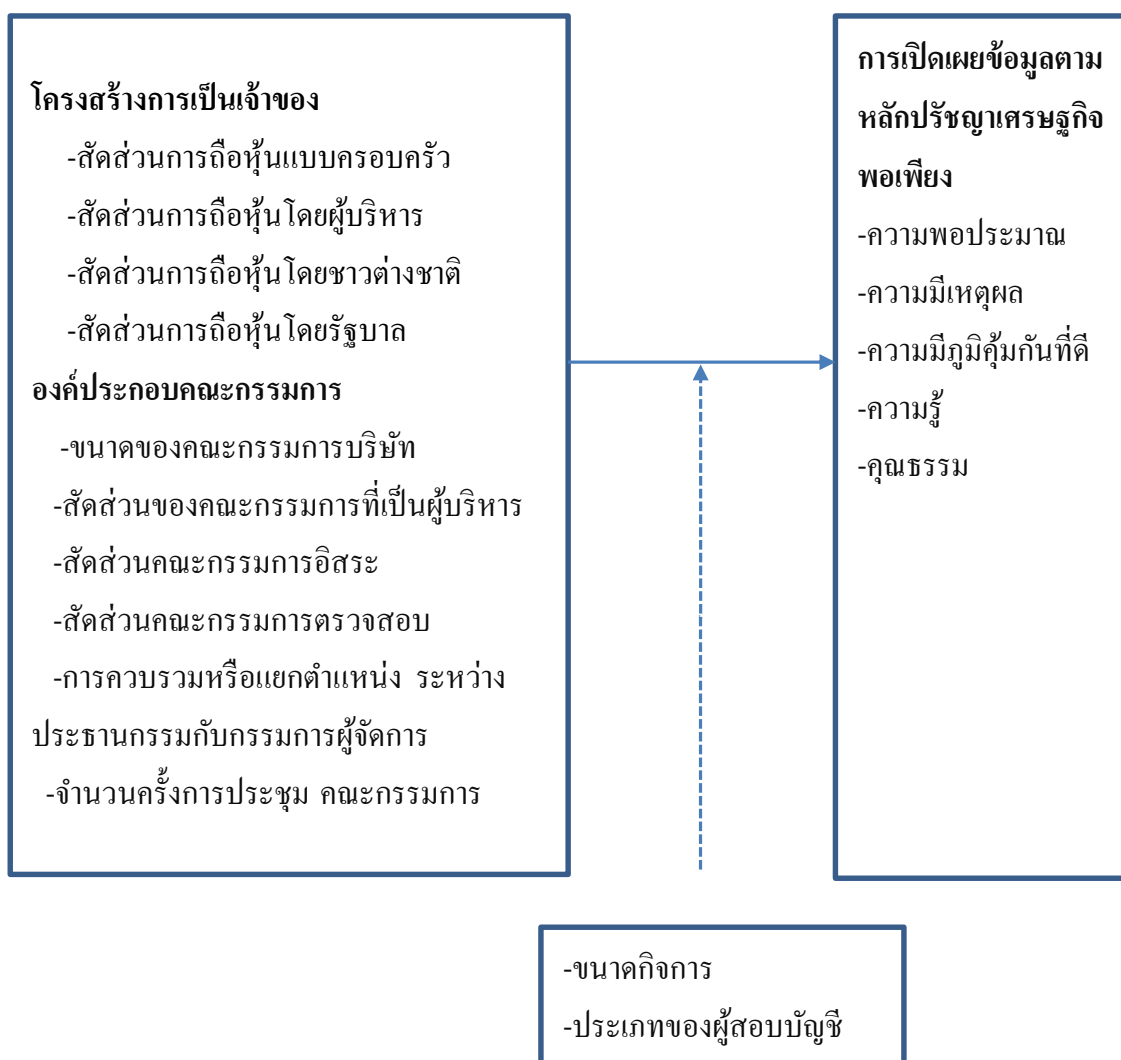
Klein (2002) ศึกษาลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบและกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับการปรับแต่งผลการดำเนินงานในแต่ละบริษัท โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกรรมการตรวจสอบและกรรมการบริษัท ประกอบด้วย จำนวนของคณะกรรมการบริษัทที่มาจากบุคคลภายนอก ซึ่งแสดงถึงความเป็นอิสระของกรรมการบริษัทและกรรมการตรวจสอบ โดยใช้ข้อมูลในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ S&P 500 จำนวน 692 บริษัท สำหรับระยะเวลาในการศึกษาคือ ค.ศ. 1992-1993 และใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ Regression cross-section พบว่าการเพิ่มของคณะกรรมการอิสระถึงการลดการทุจริตของงบการเงิน และทำให้คุณภาพผู้สอบบัญชีดีขึ้น และยังพบว่าการสนับสนุนของคณะกรรมการอิสระต่อการเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานโดยสมัครใจจะมีประสิทธิภาพสำหรับบริษัทที่มีการถือหุ้น โดยผู้บริหารต่ำ แต่ไม่ได้มีผลสำหรับบริษัทที่มีการกระจุกตัวของการถือหุ้น เนื่องจากลักษณะการถือหุ้นที่มีการกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอำนาจที่จะเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกับตนหรือเป็นตัวแทนของตนขึ้นมาเป็นกรรมการและผู้บริหารได้ ทำให้คณะกรรมการบริษัทในประเทศแถบเอเชีย ที่มีกมีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวถูกควบคุมโดยผู้ถือหุ้นใหญ่ซึ่งรวมถึงบริษัทในประเทศไทยด้วย

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยการถือหุ้นและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท โดยใช้ขนาดของกิจการและประเภทของผู้สอบบัญชีเป็นตัวแปรควบคุมเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยในอดีตข้างต้นเกี่ยวกับอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อที่เกี่ยวข้องจึงได้กรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบที่ 2.1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยอิทธิพลของ โครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบน การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สมมติฐานการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาอิทธิพลของ โครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการ บนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย โดยมีคำถามในการวิจัยว่า อิทธิพลใดบ้างที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษางานวิจัยในอดีตถึงอิทธิพลที่คาดว่าจะผลต่อการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครัน สัดส่วนการถือหุ้น โดยคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนการถือหุ้น โดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้น โดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้น โดยรัฐบาล และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการหรือ กรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมกรรมการ โดยมีตัวแปรควบคุมที่ส่งผลต่ออิทธิพลต่อการ เปิดเผยข้อมูลคือ ขนาดกิจการ ประเภทผู้สอบบัญชี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการ วิจัยไว้ดังนี้

สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว

จากผลการศึกษางานวิจัยในอดีตของ อลิศรา ผลาวรรณ (2547) ซึ่งวัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือโดยบุคคลที่เป็นเครือญาติกัน โดยแสดงถึงสัดส่วนการกระจายการถือหุ้นของบริษัท หากบริษัทมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มีลักษณะการกระจายการถือหุ้นต่ำ คือ มีสัดส่วนการถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นบุคคลบางกลุ่มที่มีความสนิทชิดเชื้อกันหรือเป็นผู้บริหารจะทำให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับต่ำ จากการศึกษาของ Jalila and Devi (2012) พบว่าโครงสร้างการถือหุ้นแบบครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน และงานของ Wan-Hussin (2009) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการถือหุ้นแบบครอบครัวกับการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H1: สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล ปรึกษาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร

จากผลการศึกษางานวิจัยในอดีตของ นวพร พงษ์ตันกุล (2546) พบว่าความมีอิทธิพลของการถือหุ้นแสดงถึงการที่ผู้ถือหุ้นสามารถกดดันให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพดีขึ้น โดยเมื่อมีการกระจายตัวของผู้ถือหุ้นมากแสดงว่าบริษัทมีผู้มีส่วนได้เสียมากแต่ถ้ามีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวจะทำให้การเปิดเผยข้อมูลน้อยลงดังนั้น อิทธิพลของผู้ถือหุ้นจึงไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลและ ปิยะดา แก้วเชิงกุล (2535) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน แต่ในทางตรงกันข้าม จากการศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างบริษัท กับนโยบายการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลตามความสนใจ (Arcay & Vazquez, 2005) ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H2: สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหารมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรึกษาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ โชติญาณ หิตะพงษ์ (2550) ศึกษาคุณลักษณะของบริษัทที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในคำอธิบายการวิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการ

ดำเนินงาน พบว่าคุณลักษณะของบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลคือการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ แต่งานวิจัยของอลิศรา ผลาวรรณ (2547) พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐาน โดยการที่มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติสูงจะส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลต่ำลง ส่วนงานวิจัยของ Jalila and Devi (2012) ไม่พบความสัมพันธ์ ดังการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H3: สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต ของ Eng and Mak (2003) ศึกษาพบว่าการถือหุ้นในธุรกิจหรือองค์กรของรัฐจะมีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญต่อการเพิ่มของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ส่วนงานวิจัยของ Mohd and Wheetman (2006) กล่าวว่า การถือหุ้นโดยรัฐบาลเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับบริษัทในการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น เพราะประชาชนให้ความสนใจรัฐบาล ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ Jalila and Devi (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการถือหุ้นโดยรัฐบาลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จึงตั้งสมมติฐานว่า

H4: สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขนาดคณะกรรมการบริษัท

จากผลงานการศึกษางานวิจัยในอดีตของ จักรวุฒิ ชอบพิเชียรและคณะ (2552), วาสนา จันทร์ศรี (2549) ปิยะดา แก้วเชียงกุล (2553), จีราภรณ์ พงศ์พันธ์พัฒนา (2555) พบว่าขนาดของคณะกรรมการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกับการดำเนินงาน ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ขนาดคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ในขณะเดียวกัน บุษบงกช บุญกุศล (2555), ธาริณี จวงมุกิตา (2550) พบว่าขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์กับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H5: ขนาดคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร

จากผลการศึกษางานวิจัยในอดีตของ ชาริณี จวงมุกิตา (2550) และ มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2557) สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ระดับการเปิดเผยข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินมีอิทธิพลต่อสัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในขณะที่เดียวกัน จักรวดี ชอบพิเชียรและคณะ (2552) สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีอิทธิพลเชิงลบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H6: สัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่เป็นผู้บริหารมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต วิลาวลัย โทณสูงเนิน (2553) พบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนการเปิดเผยข้อมูล เพราะว่าการคณะกรรมการอิสระส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้เป็นไปตามการกำกับดูแลกิจการ ดัสสัน เสมอเชื้อ (2550) พบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล บุญบงกช บุญกุศล (2555) พบว่าไม่พบความสัมพันธ์กับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมและ Klein (2002) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผิดปกติของรายการคงค้าง ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H7: สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต ดัสสัน เสมอเชื้อ (2550) สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล สิทธิกร ภูมิวัฒน์ (2553) พบว่า มีความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ต่อความสนใจเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ในขณะที่เดียวกับ มัทนชัย สุทธิพันธ์ (2555) พบว่า การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมใน

รายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H8: สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การรวบรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ

แนวทางการปฏิบัติของหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2555 ได้แนะนำว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควมแบ่งแยกอำนาจความรับผิดชอบระหว่างประธานกรรมการและผู้จัดการใหญ่ เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัดหรือเพื่อให้เกิดระบบการคานอำนาจสมดุล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชาริณี จวงมุกิตา และคณะ (2550) พบว่าการมีประธานกรรมการเป็นคนเดียวกันหรือคนละคนกับกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H9: การรวบรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต ขวัญสกุล เต็งอำนวยการ (2555) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและการเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบพบว่าความถี่ของการประชุม AC มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการเปิดเผยการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนงานของ จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2552) พบว่าจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย แต่พบว่า Jensen (1993) เชื่อว่าการประชุมคณะกรรมการบริษัทไม่ได้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง เพราะว่าการกำหนดเวลาอย่างจำกัดทำให้คณะกรรมการไม่สามารถแลกเปลี่ยนความเป็นที่เป็นประโยชน์ท่ามกลางคณะกรรมการและผู้บริหารได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H10: จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขนาดกิจการ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่ พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ คัสตัน เสมอเชื้อ (2550) นอกจากนี้ อลิศรา ผลวรรณ (2547)

กล่าวว่าบริษัทขนาดใหญ่จะมีใจในการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก เนื่องจากรายงานประจำปีของบริษัทขนาดใหญ่จะถูกวิเคราะห์และนำไปใช้พิจารณามากกว่าบริษัทขนาดเล็ก ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H11: ขนาดกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเภทของผู้สอบบัญชี

การตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทที่มีขนาดใหญ่กลุ่มบิ๊กโฟร์ ประกอบด้วยบริษัท พีเคเอ็มจี ออดิท (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท คีลอยท์ ฟูซุโธมัทสึ ไชยยศ จำกัด, บริษัท ไฟร์ชวอเตอร์เฮ้าส์ คูเปอร์ส เอบีเอส จำกัด และบริษัทสำนักงานเอนส์ แอนด์ ยัง จำกัด ได้รับการยอมรับว่ามาตรฐานและคุณภาพในการบริการจะสูงกว่าและเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้องหากบริษัทลูกค้าไม่เปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน อลิศรา ผลาวรณ (2547) พบว่าสำนักงานสอบบัญชียอมมีอิทธิพลต่อจำนวนข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินแน่นอน แต่ระดับความมีอิทธิพลของสำนักงานสอบบัญชีแต่ละแห่งจะแตกต่างกันโดยการใช้สำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์อย่างมากกับระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่า เช่นเดียวกับงาน Jalila and Devi (2012) ที่พบว่าประเภทของสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน แต่ก็มีการศึกษาของบุญชริกา ใจกระจ่าง (2546) และ Hussainey, et al. (2011) พบว่า ประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H12: ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ประชากรทั้งหมด 8 กลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งหมด 569 บริษัท ทั้งนี้ไม่รวมบริษัทที่จดทะเบียนในกลุ่มเอ็ม เอ ไอ เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น นอกจากนี้ไม่รวมบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการเนื่องจากไม่สามารถระบุกลุ่มอุตสาหกรรมได้ชัดเจน ในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรมดังนี้

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	จำนวน	51 บริษัท
2. กลุ่มเทคโนโลยี	จำนวน	41 บริษัท
3. กลุ่มทรัพยากร	จำนวน	40 บริษัท
4. กลุ่มธุรกิจการเงิน	จำนวน	59 บริษัท
5. กลุ่มบริการ	จำนวน	101 บริษัท
6. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	จำนวน	86 บริษัท
7. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	จำนวน	40 บริษัท
8. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	จำนวน	<u>151 บริษัท</u>
	รวม	<u>569 บริษัท*</u>

หมายเหตุ *ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ 2558 โดยไม่รวมบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่และบริษัทที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน

จากประชากรทั้งหมดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 569 บริษัทใช้การสุ่มตัวอย่างวิธีโควตา เนื่องจากประชากรถูกกำหนดให้ใช้ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรมและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากประชากร N หน่วยเพื่อทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง n หน่วย โดยให้แต่ละตัวอย่างมีโอกาสถูกเลือกเท่ากันโดยคำนวณตามสูตร Yamane (1973) เช่น นวพร พงษ์ตันฑกุล (2546), เมธาวิ รัชสุข (2554) และอลิศรา ผลาวรรณ (2547) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 แสดงการคำนวณได้ดังนี้

$$N = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยที่ N = จำนวนประชากร

n = ขนาดตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนมากที่สุดที่ยอมรับได้

ดังนั้น แทนค่า N = 569 บริษัท

คำนวณขนาดตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{569}{1+569(0.05)^2}$$

$$= 235$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 235 บริษัทจากกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด 569 บริษัททำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาและวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยใช้สูตร Yamane ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่

จะศึกษาทั้งหมด 235 บริษัทคิดเป็นร้อยละ 58% ของสัดส่วนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 569 บริษัทต่อขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เมื่อเทียบกับร้อยละของประชากรในแต่ละหมวดอุตสาหกรรม โดยนำประชากรแต่ละหมวดอุตสาหกรรม คูณ 100หาร 235บริษัท จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางสรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม	39	16	6.81
	ธุรกิจเกษตร	12	5	2.13
	รวม	51	21	8.94
กลุ่มเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	30	13	5.53
	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	11	5	2.12
	รวม	41	18	7.66
กลุ่มทรัพยากร	เหมืองแร่	2	1	0.42
	พลังงานและสาธารณูปโภค	38	15	6.38
	รวม	40	16	6.81
กลุ่มธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์	31	12	5.11
	ธนาคาร	11	5	2.12
	ประกันภัยและประกันชีวิต	17	7	2.97
	รวม	59	24	10.20
กลุ่มบริการ	การแพทย์	16	6	2.55
	การท่องเที่ยวและสันทนาการ	12	5	2.12
	ขนส่งและโลจิสติกส์	20	8	3.40
	บริการเฉพาะกิจ	3	1	0.42
	พาณิชย์	21	8	3.41
	สื่อและสิ่งพิมพ์	29	12	5.11
รวม	101	40	17.05	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) ตารางสรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน ประชากร	จำนวน ตัวอย่าง	ร้อยละ
กลุ่มสินค้า อุตสาหกรรม	เหล็ก	27	10	4.26
	กระดาษและวัสดุการพิมพ์	1	1	0.42
	บรรจุภัณฑ์	16	7	2.98
	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	14	6	2.55
	ยานยนต์	19	8	3.40
	วัสดุอุตสาหกรรมและ เครื่องจักร	9	4	1.70
	รวม	86	36	15.31
กลุ่มสินค้าอุปโภค	แฟชั่น	23	10	4.25
	ของใช้ในครัวเรือนและ สำนักงาน	11	5	2.12
	ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	6	2	0.85
	รวม	40	17	7.23
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนใน อสังหาริมทรัพย์	58	24	10.21
	บริการรับเหมาก่อสร้าง	19	8	3.40
	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	55	23	9.79
	วัสดุก่อสร้าง	19	8	3.40
	รวม	151	63	26.81
	รวมทั้งสิ้น	569*	235	100

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บจากข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้ข้อมูลรายงานประจำปีจาก SETSMART (Set Market Analysis and Reporting Tool) ซึ่งเป็นข้อมูลในปี พ.ศ. 2558 ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2559 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำราวิชาการ บทความ วารสารวิชาชีพ วิทยานิพนธ์และข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการประยุกต์พัฒนากระดาศทำการขึ้นโดยเก็บข้อมูลในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข เพื่อให้ครอบคลุมรายละเอียดของแต่ละรายการที่ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลจะเก็บรวบรวมออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) **ตัวแปรอิสระ** การกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับโครงสร้างการป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 10 ตัวแปร ทำการวัดค่าดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบคร้ว	ร้อยละการถือหุ้น โดยบุคคลที่นามสกุลเดียวกันต่อการจำนวนหุ้นทั้งหมด
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	ร้อยละการถือหุ้น โดยผู้บริหารต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด
สัดส่วนผู้ถือหุ้น โดยชาวต่างชาติ	ร้อยละการถือหุ้น โดยชาวต่างชาติต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด
สัดส่วนผู้ถือหุ้น โดยรัฐบาล	ร้อยละการถือหุ้น โดยรัฐบาลต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด
ขนาดของคณะกรรมการ	จำนวนคณะกรรมการทั้งหมด
สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	$\frac{\text{จำนวนกรรมการที่เป็นผู้บริหารในคณะกรรมการ}}{\text{จำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด}}$
สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ	$\frac{\text{จำนวนกรรมการที่เป็นอิสระในคณะกรรมการ}}{\text{จำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด}}$

ตารางที่ 3.2 (ต่อ) ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ	$\frac{\text{จำนวนกรรมการที่เป็นคณะกรรมการตรวจสอบ}}{\text{จำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด}}$
การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ	การควมรวมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ โดยกำหนดตัวเลขแทนค่า ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - บริษัทจดทะเบียนที่มีการแยกตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการกำหนดค่าเป็น 1 - บริษัทจดทะเบียนที่มีการควมรวมตำแหน่งประธานกับประธานกรรมการผู้จัดการกำหนดค่าเป็น 0
จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ	จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการบริษัทต่อปี

2) **ตัวแปรควบคุม:** จากงานวิจัยในอดีตพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับและการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ได้แก่ ขนาดกิจการ และประเภทของผู้สอบบัญชี จึงได้กำหนดตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 2 ตัวแปร โดยมีวิธีการวัดค่า ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
ขนาดกิจการ	สินทรัพย์รวม
ประเภทผู้สอบบัญชี	ตัวแปรหุ่นจำลองแทนค่าโดย 0) Big 4 1) Non Big 4

3) **ตัวแปรตาม:** ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาครั้งนี้ใช้สื่อรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดย ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการนับคำเพื่อทำการวัดค่าของระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของแต่ละบริษัท Krippendofit (1980) กล่าวว่า การวิเคราะห์สาระว่าวิธีการประมวลเนื้อหาของงานหลายชิ้นเพื่อสรุปให้ได้งานชิ้นเดียว ซึ่ง

มีนักวิจัยจำนวนมากศึกษาปริมาณการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สภาวะ เช่น Guthrie & Mathews (1985) ศึกษางานของกิจการในภูมิภาคโอเชียเนีย Hackston & Milme (1996) ศึกษางานของกิจการในประเทศนิวซีแลนด์ และนิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา และคณะ (2547) ศึกษาของกิจการในประเทศไทย เป็นต้น

การวิเคราะห์สภาวะมีวิธีการตรวจสอบปริมาณการเปิดเผยข้อมูลที่นิยมใช้ 3 ประเภท Suttipun & Stanton (2012) คือ การนับจำนวนคำ การนับจำนวนประโยค และการนับจำนวนหน้า ซึ่งการนับจำนวนคำจะเป็นการวิเคราะห์ที่มีคุณภาพเพราะเป็นหน่วยที่ละเอียดที่สุดในการเจงนับ อีกทั้งการนับจำนวนประโยคและการนับจำนวนหน้า จะทำได้ยาก เพราะประโยคในภาษาไทยไม่มีเครื่องหมายจุด หรือเครื่องหมายจุด (Full Stop หรือ Period หรือ Dot) ทางด้านการจัดพิมพ์หน้าในแต่ละหน้าในแต่ละรายงานจะมีการใช้ไวยากรณ์ (Grammar) ขนาดอักษร การตั้งหน้ากระดาษที่แตกต่างกัน โดยการศึกษาในครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์สภาวะ (Content Analysis) แบบนับคำซึ่งงานวิจัยในอดีตที่เคยใช้ เช่น โชติญาณ หิตะพงษ์ (2550), มัทนชัย สุทธิพันธ์ (2555), Nila & Masanori (2010), Mahadeo, et al. (2011), Ratanajongkol, et al. (2006) ซึ่งการวิเคราะห์สภาวะจะเป็นเครื่องมือในการวัดเชิงปริมาณเท่านั้น จะไม่สามารถวัดเชิงคุณภาพได้ อย่งไรก็ตามการวิเคราะห์สภาวะเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการศึกษาการเปิดเผยข้อมูล

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้กระดาษทำการที่ประยุกต์จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากงานวิจัยในอดีต สุริรัตน์ แซ่ฟู (2557) เพื่อเก็บข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามตัวแปรที่กำหนดไว้ โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558

ส่วนที่สอง เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการอ่านข้อมูลในรายงานประจำปีบริษัท และทำการวิเคราะห์เนื้อหาว่าครอบคลุมเนื้อหาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม โดยการนับคำของแต่ละรายการ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยแสดงความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การทดสอบอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างการเป็นเจ้าของ

การศึกษาความอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทต่อการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = a + b_1(Famown) + b_2 (Mown) + b_3 (Forown) + b_4 (Govown) + b_5 (Bsize) + b_6 (Exdir) + b_7 (Ind) + b_8 (Pidac) + b_9(Dula) + b_{10}(Meetb) + b_{11}(Fsize) + b_{12}(Aud) + e$$

โดยที่

Y	=	ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
FAMOWN	=	ร้อยละการถือหุ้นแบบครบถ้วน
MOWN	=	ร้อยละการถือหุ้นโดยผู้บริหาร
FOROWN	=	ร้อยละการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ
GOVOWN	=	ร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาล
BSIZE	=	ขนาดคณะกรรมการบริษัท
EXDIR	=	สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร
IND	=	สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ

PIDAC	=	สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ
DULA	=	การควบคุมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธาน กรรมการกับกรรมการผู้จัดการ
MEETB	=	จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัท
FSIZE	=	ขนาดกิจการ
AUD	=	ประเภทของผู้สอบบัญชี
e	=	ความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 235 บริษัท ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) เพื่อทดสอบอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง
2. ระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. สรุปสมมติฐานการศึกษา

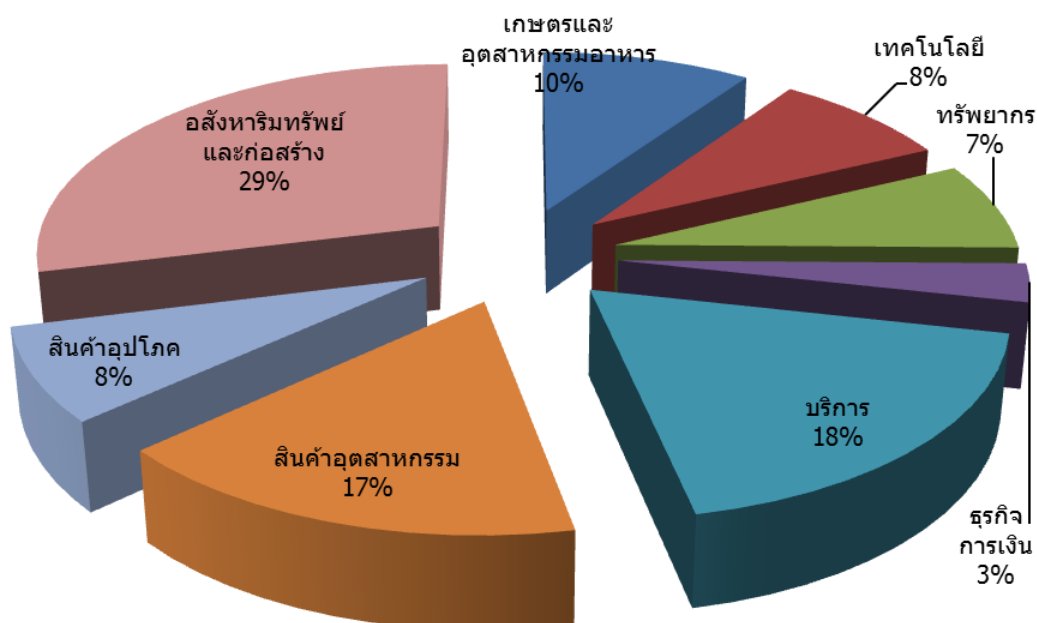
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

จากการที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 569 บริษัท ซึ่งประกอบด้วย 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มสินค้าบริการ และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 235 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 58 ของจำนวนบริษัททั้งหมด ทั้งนี้จะไม่รวมบริษัทที่จดทะเบียนในกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น นอกจากนี้ไม่รวมบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการเนื่องจากไม่สามารถระบุกลุ่มอุตสาหกรรมได้จำนวนตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 235 บริษัท แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแบ่งตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน (บริษัท)
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	21
2. กลุ่มเทคโนโลยี	18
3. กลุ่มทรัพยากร	16
4. กลุ่มการเงิน	24
5. กลุ่มบริการ	40
6. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	36
7. กลุ่มสินค้าอุปโภค	17
8. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์	63
รวม	235

ภาพประกอบที่ 4.1 สัดส่วนจำนวนตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

จากกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 235 บริษัทซึ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดคือ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 63 บริษัท คิดเป็น 29% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และรองลงมาคือ กลุ่มบริการ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มธุรกิจการเงิน โดยคิดเป็น 18% 17% 10% 8% 8% 7% 3% ของกลุ่มตัวอย่าง ตามลำดับ

4.2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้กระดาษทำการที่ประยุกต์มาจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากงานวิจัยในอดีตประกอบด้วยการเก็บข้อมูล 2 ส่วน คือ การเก็บข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและการเก็บข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ผล โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 แยกตามหัวข้อการเปิดเผย 5 หัวข้อ ดังนี้ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม ใช้สถิติเชิงพรรณนาแสดงค่าเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามหัวข้อสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามหัวข้อ

หัวข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ค่าเฉลี่ยจำนวนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. เงื่อนไขคุณธรรม	303.39	188.72
2. ความมีเหตุผล	273.18	141.50
3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี	243.07	137.32
4. เงื่อนไขความรู้	212.45	131.79
5. ความพอประมาณ	202.91	153.47
รวม	1,235	588.33

ผู้วิจัยขออธิบายจากจำนวนค่าเฉลี่ยที่เป็นจุดทศนิยมให้เป็นจำนวนค่าเต็ม ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามหัวข้อ โดยได้แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่คำนวณจากจำนวนค่าที่บริษัทได้ทำการเปิดเผย เนื่องจากในแต่ละหัวข้อมีจำนวนรายการย่อยที่ให้เปิดเผยข้อมูลไม่เท่ากัน ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละหัวข้อโดยมีระดับการเปิดเผยดังนี้

เงื่อนไขคุณธรรม เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ประกอบด้วยด้านจิตใจ คือ การตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี เชื่อสัจย์สุจริต ใช้สติปัญญาอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และด้านการกระทำ หรือแนวทางการดำเนินชีวิต คือ มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ไม่โลภ ไม่ตระหนี่ รู้จักแบ่งปัน และรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม พบว่า การเปิดเผยจำนวนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 303 ค่า หรือร้อยละ 24.53 (S.D = 188.72)

ความมีเหตุผล เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของความถูกต้อง ความเป็นจริง ตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จากการกระทำนั้น ๆ ทั้ง ในระยะสั้น ระยะยาว ทั้ง ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและส่วนรวม อย่างรอบคอบ การคิดพิจารณาแยกแยะให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของเหตุปัจจัยต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบ จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า การเปิดเผยจำนวนคำเฉลี่ยเท่ากับ 273 คำ หรือร้อยละ 22.11 (S.D = 141.50)

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวให้พร้อมรับมือต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันท่วงที การที่เห็นว่าทุกอย่างไม่แน่นอน มีความเป็นไปได้ที่จะแปรปรวน ผันผวนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ฉะนั้น การที่จะทำอะไรก็ตามต้องไม่เสี่ยง ไม่ประมาท คิดถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น แล้วเตรียมตนเอง และผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีภูมิคุ้มกันที่จะคุ้มกันตัวเองได้ พบว่า การเปิดเผยข้อมูลจำนวนคำเฉลี่ยเท่ากับ 243 คำ หรือร้อยละ 19.68 (S.D = 137.32)

เงื่อนไขความรู้ เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกตนให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบและความระมัดระวังที่จะนำความรู้ต่างๆ เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และในชั้น ปฏิบัติ ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ จึงต้องมีการแสวงหาความรู้ เพิ่มความรู้ จัดการความรู้ ต่อยอดความรู้อยู่ตลอดเวลา ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในโลก พบว่า การเปิดเผยข้อมูลจำนวนคำเฉลี่ยเท่ากับ 212 คำ หรือร้อยละ 17.17 (S.D = 131.79)

ความพอประมาณ เป็นการเปิดเผยข้อมูลการใช้ทรัพยากร โดย ต้องคำนึงถึงความจำเป็นสถานะของตนเอง สถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยรักษาระดับของความพอประมาณ ไม่มากเกินไปจนเสียดาย และก็ต้องไม่น้อยเกินไปจนขาดแคลน โดยอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ ในการวางแผน และตัดสินใจ และต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมด้วย พบว่า การเปิดเผยข้อมูลจำนวนคำเฉลี่ยเท่ากับ 202 คำ หรือร้อยละ 16.36(S.D = 153.47)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหัวข้อหลักนั้นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลหัวข้อ เงื่อนไขคุณธรรมเป็นลำดับแรกเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน นโยบายการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance Policy) ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยได้ตระหนักถึงบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการ ผู้บริหาร และ

พนักงานในการสร้างเสริมให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกิจการและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายด้วยการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส จึงได้มีการกำหนดนโยบายสนับสนุนการกำกับดูแลกิจการ โดยครอบคลุมหลักการสำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการเมื่อผู้วิจัยประเมินระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม และภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยค่าเฉลี่ยของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับแต่ละอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและภาพรวม

อุตสาหกรรม	ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ค่าเฉลี่ยจำนวนคำ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ธุรกิจการเงิน	1584.08	347.796
ทรัพยากร	1496.31	322.511
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	1447.14	294.986
สินค้าอุปโภค	1439.00	363.088
สินค้าอุตสาหกรรม	1339.28	386.778
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	1312.03	759.301
เทคโนโลยี	1167.56	140.936
บริการ	538.10	376.953
รวม	1235.00	588.335

จากตารางที่ 4.3 พบว่าภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำในการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่ากับ 1,235 คำ และเมื่อพิจารณาแต่ละอุตสาหกรรม พบว่า ทุกอุตสาหกรรมมีระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีกลุ่มธุรกิจการเงินมีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มบริการ

นอกจากนี้สามารถแจกแจงรายละเอียดของระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสัดส่วนร้อยละ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ และร้อยละของบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามหัวข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแยกตาม ประเภทอุตสาหกรรม

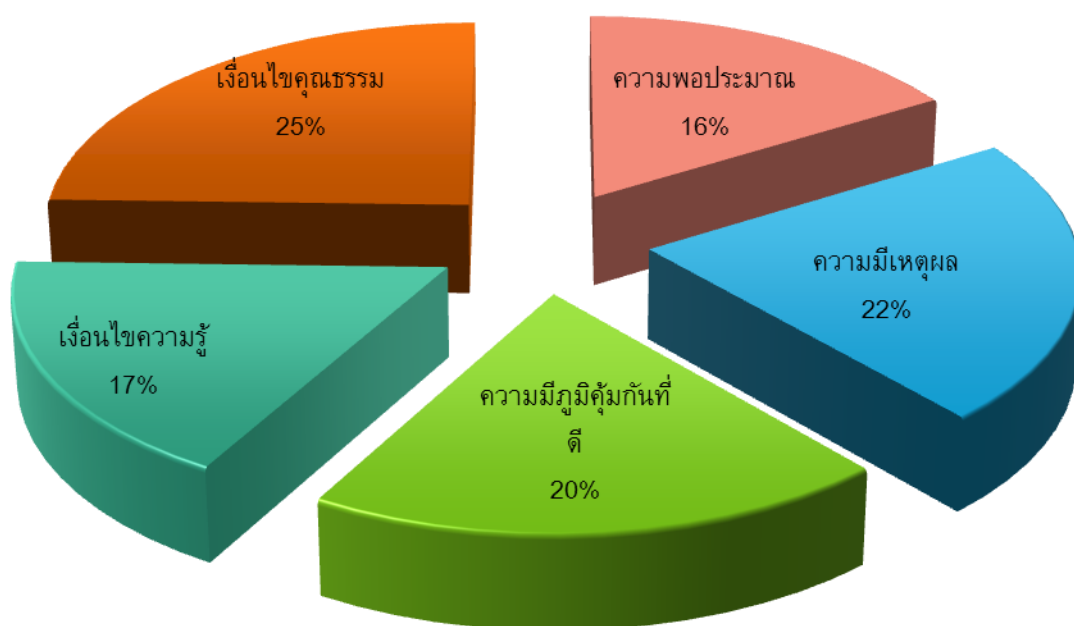
อุตสาหกรรม	SEP รวม		ความพอประมาณ		ความมีเหตุผล		ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี		เงื่อนไขความรู้		เงื่อนไขคุณธรรม	
	จำนวนค่า	ร้อยละ	จำนวนค่า	ร้อยละ	จำนวนค่า	ร้อยละ	จำนวนค่า	ร้อยละ	จำนวนค่า	ร้อยละ	จำนวนค่า	ร้อยละ
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	1447.14	10.50	265.76	11.70	311.62	10.20	282.76	10.40	233.24	9.80	353.76	
เทคโนโลยี	1167.56	7.20	229.44	8.70	233.89	6.60	206.78	6.50	201.67	7.30	295.78	7.50
ทรัพยากร	1496.31	8.20	257.13	8.60	328.75	8.20	279.63	7.80	280.94	9.00	349.88	7.90
ธุรกิจการเงิน	1584.08	13.10	279.79	14.10	303.08	11.30	292.04	12.30	262.29	12.60	446.88	15.00
บริการ	538.1	7.40	54.03	4.50	160.63	10.00	142.48	10.00	106.73	8.60	74.25	4.20
สินค้าอุตสาหกรรม	1339.28	16.60	177.06	13.40	279.5	15.70	282.42	17.80	213.03	15.40	387.28	19.60
สินค้าอุปโภค	1439	8.40	187.59	6.70	323.18	8.60	285.41	8.50	268.59	9.10	374.24	8.90
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	1312.03	28.50	244.76	32.30	300.44	29.50	242.24	26.70	223.86	28.20	300.73	26.60
รวม	1235	100.00	202.91	100.00	273.18	100.00	243.07	100.00	212.45	100.00	303.39	100.00

SEP = ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 4.4 แสดงการรายงานระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อหลัก ซึ่งหัวข้อการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม โดยการเปรียบเทียบใน 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้จำนวนคำเฉลี่ยในการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเกณฑ์การวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลสรุปคือ กลุ่มธุรกิจการเงินมีระดับการเปิดเผยมากที่สุดคือ 1,584 คำ และกลุ่มบริการมีระดับการเปิดเผยน้อยที่สุดคือ 538 คำ

รูปภาพที่ 4.2 แสดงสัดส่วนระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละหัวข้อในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558

ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมในรายงานประจำปี พ.ศ. 2558

จากรูปภาพที่ 4.2 เมื่อแยกระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงออกเป็น 5 หัวข้อหลัก พบว่า หัวข้อที่มีระดับการเปิดเผยมากที่สุดคือ เงื่อนไขคุณธรรม มีระดับการเปิดเผย

แต่ละด้าน คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน เนื่องจากองค์กรธุรกิจในกลุ่มการเงิน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่เลวร้ายภายใต้วิกฤติต้มยำกุ้ง เมื่อ พ.ศ. 2540 ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าจากเหตุการณ์ดังกล่าวกลุ่มธุรกิจการเงินจึงหันมาให้ความสนใจและนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปใช้ในภาคธุรกิจ ซึ่งจะมุ่งให้นักธุรกิจเริ่มเรียนรู้ที่จะไม่โลภ ตัดสินใจบนพื้นฐานเหตุผลและความรู้ โดยดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบมากขึ้น และใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการตัดสินใจและปฏิบัติตน องค์กรให้ภาคธุรกิจที่ส่งผ่านเผยแพร่และมีจริยธรรม (การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในต่างประเทศ, 2557)

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละหัวข้อคือ กลุ่มบริการ เนื่องจากการดำเนินธุรกิจขององค์กรที่อยู่ในกลุ่มสินค้าบริการอาจจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสีย อีกทั้งไม่มีกฎหมายรองรับในการด้านระดับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงส่งผลให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นอยู่กับความสมัครใจ

นอกจากนี้ยังแสดงค่าความถี่ และร้อยละของบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามระดับการเปิดเผย ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ และร้อยละของบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามระดับการเปิดเผยข้อมูล

ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนบริษัทที่เปิดเผยข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
90-100%	11	4.68
80-89%	10	4.25
70-79%	19	8.09
60-69%	21	8.94
50-59%	49	20.85
40-49%	45	19.15
30-39%	10	4.26
20-29%	37	15.74
10-19%	27	11.49
0-9%	6	2.55

รวม	235	100.00
-----	-----	--------

จากตารางที่ 4.5 พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 20.85 ของกลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง นั่นคือบริษัทส่วนใหญ่อาจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินธุรกิจ แต่ประมาณร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่าง หรือครึ่งหนึ่งของรายการทั้งหมดที่ควรเปิดเผย โดยพิจารณาบริษัทจดทะเบียนที่เปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกินครึ่งหนึ่งของรายการที่กำหนดให้เปิดเผยประมาณร้อยละ 46.81 และบริษัทที่มีรายการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายการที่กำหนดให้เปิดเผยมีประมาณร้อยละ 53.19 เห็นได้ว่าบริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผยอาจเนื่องมาจากการเปิดเผยข้อมูลของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นข้อมูลที่อยู่นอกเหนือข้อกำหนดเชิงบังคับตามพระราชบัญญัติการบัญชี (Meek et al., 1995) ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลโดยผู้บริหารของบริษัทตามความสมัครใจที่จะเป็นเปิดเผยข้อมูล

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้เมทริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Matrix) ในตารางที่ 4.6

ตัวแปร (Variables)	FAMOWN	MOWN	FOROWN	GOVOWN	BSIZE	EXDIR	IND	PIDAC	DULA	MEETB	FSIZE	AUD
FAMOWN												
MOWN	.269**											
FOROWN	-.273**	-.158*										
GOVOWN	-.241**	-.211**	.114									
BSIZE	-.165*	-.056	.056	.117								
EXDIR	.176**	.230**	-.004	-.265**	.097							
IND	-.190**	-.038	.116	.080	.060	-.248**						
PIDAC	-.042	.078	-.007	-.029	-.027	-.336**	.017					
DULA	-.033	-.036	-.004	.049	-.125	-.113	.015	.060				
MEETB	-.046	.022	.078	.097	.241**	-.059	.226**	.100	.034			
FSIZE	-.182**	-.048	.220**	.179**	.250**	-.005	.044	-.003	-.154*	.137*		
AUD	.180**	.049	-.031	.014	-.135*	.123	.048	.032	.096	-.027	-.249**	
SEP	-.057	.141*	.148*	-.015	.042	.039	.027	.025	-.076	.099	.284**	-.127

ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์โครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

** นัยสำคัญที่ 0.01, *นัยสำคัญที่ 0.05

โดยที่	FAMOWN	=	สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว	BSIZE	=	ขนาดคณะกรรมการบริษัท	DULA	=	การควบคุมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกับกรรมการผู้จัดการ
	MOWN	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	EXDIR	=	สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	MEETB	=	จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัท
	FOROWN	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	IND	=	สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ	FSIZE	=	ขนาดกิจการ
	GOVOWN	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล	PIDAC	=	สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ	AUD	=	ประเภทของผู้สอบบัญชี
	SEP	=	ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง						

จากตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกับกรรมการบริษัทและประเภทของผู้สอบบัญชี ส่งผลในเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สัดส่วนการถือหุ้นผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่าง ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัทและขนาดกิจการ ส่งผลเชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระขึ้น จึงทำการตรวจสอบ 'Multicollinearity โดยใช้ Variance Inflation Factor (VIF) ได้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว	.773	1.293
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	.842	1.188
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	.872	1.147
สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล	.817	1.223
ขนาดของคณะกรรมการ	.838	1.194
สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	.667	1.499
สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ	.840	1.190
สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ	.824	1.214
การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ	.942	1.062
จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ	.868	1.151
ขนาดกิจการ	.809	1.237

ประเภทผู้สอบบัญชี	.858	1.166
-------------------	------	-------

จากตารางที่ 4.7 ถัดมา วาณิชย์บัญชี, (2546) ทำการทดสอบเงื่อนไขความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่าขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) หรือค่าความคลาดเคลื่อนยินยอม (Tolerance) โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบคือ ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 5 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง หรือหากเกิน 10 แสดงว่าก่อให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุได้ (Muticollinearity) สำหรับค่า Tolerance หากมีค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ดังนั้นหากค่า Tolerance < 0.2 แสดงว่าเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุซึ่งจากการตรวจสอบ พบว่าค่า VIF สูงสุดสำหรับการศึกษารุ่นนี้ มีค่าเพียง 1.499 (สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร) ดังนั้นปัจจัยเกี่ยวโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท 12 ปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่เกิด Multicollinearity

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของคุณสมบัติระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กับโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทโดยใช้สถิติ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของอิทธิพลระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรควบคุม	Model 1		Model 2	
	β	t(sig)	β	t(sig)
(Constant)	1343.021	3.509(.001)	1182.87	3.166(.002)
สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว	-.066	-.915(.361)	-.031	-.433(.666)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	.174	2.472(.014)**	.164	2.399(.017)**
สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	.153	2.254(.025)**	.110	1.639(.103)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล	-.015	-.219(.827)	-.039	-.565(.573)
ขนาดของคณะกรรมการ	.005	.073(.942)	-.048	-.702(.484)
สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	.002	.022(.982)	.016	.205(.838)
สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ	-.014	-.203(.839)	.002	.026(.979)
สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ	.006	.087(.931)	.013	.185(.853)

การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่าง ประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ	-0.073	-1.114(.266)	-.031	-.486(.627)
จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ขนาดกิจการ	.086	1.241(.216)	.065	.968(.334)
ประเภทผู้สอบบัญชี			-.067	-.991(.323)
R Square		.065		.129
Adjust R Square		.024		.082
F Value		1.565		2.741

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 **ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 Model 1 จากการวิเคราะห์อิทธิพล โครงสร้างการเป็นเจ้าของ และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท บนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียน โดยพิจารณาจากตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัวแปร พบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือการสัดส่วนถือหุ้นโดยผู้บริหารมีค่าเท่ากับ .014 และสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีค่าเท่ากับ .025 โดยสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ว่าบริษัทมีภาระที่ต้องตอบสนองความต้องการแก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียของตนเองหรืออีกนัยหนึ่งแนวคิดนี้เป็นเรื่อง การจัดการผู้มีส่วนได้เสีย โดยพิจารณาความต้องการ ความสนใจและผลกระทบ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายการดำเนินงานของบริษัท เพราะบริษัทจะสามารถดำรงอยู่และดำเนินกิจการเจริญก้าวหน้าหรือล่มสลายถือเป็นความชอบธรรมของผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัทเป็นผู้กำหนด (อนันตชัย ยูรประถม, 2550) การแข่งขันทางธุรกิจที่สร้างความกดดันเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด จะทำให้มีการทุจริตเกิดขึ้นซึ่งถือว่าผิดจริยธรรมทางธุรกิจ บริษัทต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างเท่าเทียมกันแทนที่จะสนใจแต่กำไรสูงสุดของกิจการเพียงอย่างเดียว

Model 2 จากการวิเคราะห์อิทธิพล โครงสร้างการเป็นเจ้าของ และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท บนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียน โดยพิจารณาจากตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัวแปรและตัวแปรควบคุม 2 ตัวแปร พบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือการสัดส่วนถือหุ้นโดยผู้บริหารมีค่าเท่ากับ .017 และลักษณะของกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ขนาดกิจการ มีค่า

เท่ากับ .000 มีอิทธิพลต่ออิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากขนาดกิจการที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีการเปิดเผยข้อมูลมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก ซึ่งกิจการขนาดใหญ่ นั้นมีการเปิดเผยข้อมูลที่มากกว่าบริษัทขนาดเล็ก โดยการเปิดเผยข้อมูลให้มีความครอบคลุมในรายละเอียดนั้นจะมีต้นทุนในการจัดทำค่อนข้างสูง ประกอบกับบริษัทขนาดใหญ่มีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการจัดทำและรายงานข้อมูลให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างดี นอกจากนี้สำหรับบริษัทขนาดเล็กการเปิดเผยข้อมูลที่มีรายละเอียดมากอาจทำให้บริษัทสูญเสียความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ แต่บริษัทขนาดใหญ่นอกจากจะคำนึงถึงคู่แข่งแล้ว บริษัทจะได้รับแรงกดดันจากสังคมภายนอกที่คอยเฝ้ามองอยู่ ดังนั้นบริษัทขนาดใหญ่จึงจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนให้มีคุณภาพมากกว่าบริษัทขนาดเล็กเพื่อรักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของบริษัท

ตัวแปรอื่น ๆ นอกจากนี้ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควบรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการหรือกรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมกรรมการ และตัวแปรควบคุมประเภทผู้สอบบัญชี ไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญ

4.4 สรุปสมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยกำหนดสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา คือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ประกอบด้วย 4 ข้อ ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย 6 ข้อ ได้แก่ ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควบรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ

และตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรควบคุม 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ขนาดกิจการ และประเภทผู้สอบบัญชี
จากการศึกษาข้างต้น ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 สรุปสมมติฐานการศึกษา

ตัวแปร	ผลการทดสอบ	ยอมรับ/ปฏิเสธ
H1 สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H2 สัดส่วนของการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	+	ยอมรับ
H3 สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H4 สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H5 ขนาดคณะกรรมการบริษัท	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H6 สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H7 สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H8 สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H9 การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธาน กรรมการกับกรรมการผู้จัดการ	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H10 จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ
H11 ขนาดกิจการ	+	ยอมรับ
H12 ประเภทผู้สอบบัญชี	ไม่มีนัยสำคัญ	ปฏิเสธ

จากตารางที่ 4.9 เป็นการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว (วัดจากร้อยละการถือหุ้น
โดยบุคคลที่เป็นนามสกุลเดียวกันต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด) มีอิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูล
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่าไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นแบบ
ครอบครัว ดังนั้นบริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้การเปิดเผย
ข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่สมมติฐานที่ 2 ที่ว่าด้วยการสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมี
อิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร
มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทที่มี

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมากขึ้นจะทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้นตามไปด้วย

สำหรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าด้วยสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ (วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทที่มีการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมิได้ทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น ส่วนสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าด้วยสัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล (วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาลต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด) มีอิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลที่สูง มิได้มีผลทำให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูง

สำหรับสมมติฐานที่ 5 ที่ว่าขนาดคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลที่ได้คือ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนคณะกรรมการบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น บริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการบริษัทมากขึ้น ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงขึ้น และสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าสัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (วัดจากจำนวนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการทดสอบพบว่าไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ดังนั้นบริษัทที่มีสัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารสูง มิได้มีผลทำให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงขึ้น

สำหรับสมมติฐานที่ 7 ที่ว่าด้วยสัดส่วนคณะกรรมการอิสระ (วัดจากร้อยละของกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการทดสอบพบว่าไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนคณะกรรมการอิสระกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทที่มีสัดส่วนคณะกรรมการอิสระที่สูง มิได้ทำให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจสูงขึ้น เช่นเดียวกับสมมติฐานที่ 8 ที่ว่าด้วยสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ที่ได้คือ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับสมมติฐานที่ 9 ที่ว่าด้วยการควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลที่ได้คือ ไม่มี

อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ ดังนั้น บริษัทที่มีประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกันจะไม่มีอิทธิพลที่ทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับสมมติฐานที่ 10 ที่ว่าด้วยจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ (วัดจากจำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการบริษัทต่อปี) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทที่มีจำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการที่สูง ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงขึ้น

สำหรับสมมติฐานที่ 11 ที่ว่าขนาดของบริษัท (วัดมูลค่าจากสินทรัพย์รวม) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลที่ได้คือ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นั่นคือ บริษัทที่มีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก และสมมติฐานสุดท้าย (สมมติฐานที่ 12) ประเภทผู้สอบบัญชี (ที่ใช้ตัวแปรหุ่นจำลองเป็นตัววัดมูลค่าการที่ผู้สอบบัญชีจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ Big 4 หรือ Non Big 4) มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลทดสอบที่ได้ คือ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญระหว่างประเภทผู้สอบบัญชีกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากรายงานประจำปี 2558 และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย รวมถึงข้อจำกัดและการศึกษาในอนาคตได้ในบทถัดไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558 และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 235 บริษัท โดยใช้กระดาษทำการเพื่อประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ซึ่งประกอบด้วย ความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม เพื่อวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับปี พ.ศ. 2558 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล และองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการหรือกรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมกรรมการ โดยมีตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการประเภทผู้สอบบัญชี

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามหัวข้อในการเปิดเผยข้อมูล ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างการเป็นเจ้าของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model)

เพื่อทดสอบอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาในบทนี้ มีประเด็นที่สำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา
- 5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา
- 5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา
- 5.4 งานวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558 พบว่า หัวข้อที่กำหนดให้มีการเปิดเผยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการเปิดเผยมากที่สุดคือ เงื่อนไขคุณธรรม เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ประกอบด้วยด้านจิตใจคือการตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี ซื่อสัตย์สุจริต ใช้สติปัญญาอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และด้านการกระทำ หรือแนวทางการดำเนินชีวิต คือ มีความขยันหมั่นเพียรอดทนไม่โลก ไม่ตระหนี่ รู้จักแบ่งปัน และรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งจากทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) อธิบายว่า “สังคมเป็นผู้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้กับบริษัท” (Walden and Schwartz, 1997) การดำเนินธุรกิจของบริษัทนั้นตรงตามความคาดหวังของสังคมโดยรวม จากนั้นจึงออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ และสังคมเองก็จะทำการตรวจสอบอยู่เสมอเพราะเมื่อใดที่สังคมเห็นว่าการกระทำของบริษัทไม่ชอบด้วยประการทั้งปวงแล้ว ใบอนุญาตนั้นก็พร้อมที่จะถูกเพิกถอนได้ทุกเมื่อ ความอยู่รอดหรือความเจริญเติบโตของบริษัทเองจึงอยู่ที่ว่าการกระทำของบริษัทตรงตามความหวังของสังคมหรือไม่หรือ มันจึงเสมือนกับการบอกถึงความตระหนักและการเกี่ยวข้องของชุมชนกับบริษัทที่อีกทางหนึ่ง ก็ต้องคอยประเมินตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจได้ว่าการปฏิบัติของตนเองเป็นที่ยอมรับและบรรจบกับความ

คาดหวังของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและขยายขอบเขตออกไปในวงกว้างอยู่ตลอดเวลา (อนันตชัย ยูรประถม, 2550) และการนำจากทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) อธิบายว่า ภาระความรับผิดชอบขององค์กรที่จะต้องคำนึงถึง และตอบสนองความต้องการที่ไม่ควรละเมิดการให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากนโยบายและการดำเนินงานขององค์กร ผ่านการแสดงผลงานทางการเงิน (Deegan, 2001) ผู้มีส่วนได้เสียถือเป็นตัวแทนที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมที่สำคัญขององค์กร ผู้บริหารต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ประกอบด้วย พนักงาน ชุมชน สังคมรัฐบาล ลูกค้า ผู้ขายสินค้า คู่แข่งขัน หรือแม้กระทั่งกลุ่มอุตสาหกรรมหรือรัฐบาล แนวคิดตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย มุ่งเน้นนโยบายของบริษัทที่สร้างผลกระทบกับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง (Freeman, 1983) ทฤษฎีนี้ถูกมองว่าบริษัทมีภาระที่ต้องตอบสนองความต้องการแก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียของตนเองหรืออีกนัยหนึ่งแนวคิดนี้เป็นเรื่อง การจัดการผู้มีส่วนได้เสีย โดยพิจารณาความต้องการ ความสนใจและผลกระทบ ที่เกิดขึ้นจากนโยบาย การดำเนินงานของบริษัท เพราะบริษัทจะสามารถดำรงอยู่และดำเนินกิจการเจริญก้าวหน้าหรือล่มสลายถือเป็นความชอบธรรมของผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัทเป็นผู้กำหนด (อนันตชัย ยูรประถม, 2550) การแข่งขันทางธุรกิจที่สร้างความกดดันเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด จะทำให้มีการทุจริตเกิดขึ้นซึ่งถือว่ามีจริยธรรมทางธุรกิจ บริษัทต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างเท่าเทียมกันแทนที่จะสนใจแต่กำไรสูงสุดของกิจการเพียงอย่างเดียว และหัวข้อที่มีการเปิดเผยน้อยที่สุด คือความพอประมาณ เป็นการเปิดเผยข้อมูลการใช้ทรัพยากร โดย ต้องคำนึงถึงความจำเป็น สถานะของตนเอง สถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยรักษาระดับของความพอประมาณ ไม่มากเกินไปจนเกินศักยภาพ และก็ต้องไม่น้อยเกินไปจนขาดแคลน โดยอาศัยความรู้ ความรอบคอบ ในการวางแผน และตัดสินใจ และต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ สุวีริรัตน์ แซ่ฟู (2556) ที่พบว่าหัวข้อความพอประมาณมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุดเช่นกัน

บริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉลี่ย 50-59% จากรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศรา ผลาวรรณ (2547) ที่พบว่า การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทส่วนใหญ่ได้ครอบคลุมรายการที่ควรเปิดเผยประมาณร้อยละ 50 จากรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผย นอกจากนี้เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง แสดงว่าบริษัทส่วนใหญ่ยังขาดข้อกำหนดและระเบียบที่ชัดเจนพร้อมทั้งแนวทางในการปฏิบัติที่เข้าใจง่าย รวมถึงการรณรงค์หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมที่เพิ่มขึ้น โดยหน่วยงานกำกับดูแลนั้นสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้บริษัทจดทะเบียนมีการพัฒนาการเปิดเผยข้อมูลใน รายงานประจำปีได้ดีขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามในส่วนของการสร้าง

แรงจูงใจให้บริษัทมีการเปิดเผย ข้อมูลอื่นๆเพิ่มเติมนอกเหนือจากรายการที่กำหนดให้เปิดเผยยังไม่ ได้ผลเท่าที่ควรบริษัทจะมี แรงจูงใจที่จะเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมเฉพาะช่วงแรกที่เพิ่ง เข้าสู่ตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์หลักทรัพย์ แต่เมื่อ หลักทรัพย์เป็นที่ รู้จักก็จะลด ความสมัครใจหรือแรงจูงใจที่จะเปิดเผย ข้อมูลลดลงด้วย และเมื่อพิจารณาบริษัทที่อยู่ใน กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันมีระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดย พิจารณาจากค่าเฉลี่ยการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และ กลุ่มบริการ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มธุรกิจการเงินมีลักษณะของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านการเงินจึงต้องกำหนดให้มีแนวทางการให้ข้อมูลกับผู้ลงทุนอย่างถูกต้องและเพียงพอ โปร่งใส รวดเร็ว ทันเวลา เท่าเทียมกัน และสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กลุ่ม ธุรกิจมีความน่าเชื่อถือแก่นักลงทุน

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่าในปี 2558 ระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 50-59 จากรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผยตามหัวข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง และยังแสดงให้เห็นได้จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับร้อยละ 47 และจำนวนบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายการที่กำหนดให้เปิดเผยมีประมาณร้อยละ 53 เห็นได้ว่าบริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผยอาจเนื่องมาจากการเปิดเผยข้อมูลของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นข้อมูลที่อยู่นอกเหนือข้อกำหนดเชิงบังคับดาพระราชบัญญัติการบัญชี (Meek et al., 1995) ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลโดยผู้บริหารของบริษัท โดยจากงานวิจัยในอดีตกล่าวถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ พิจารณาจากการถือหุ้นสามัญของบริษัทเกินร้อยละ 50 ให้ถือว่าเป็นกิจการหรือบริษัทภาครัฐบาลที่นอกเหนือจากนั้นให้ถือเป็นบริษัทเอกชน มัทนชัย สุทธิพันธ์(2555) พบว่าลักษณะของเจ้าของกิจการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี นวพร พงษ์วัฒนกุล (2546) พบว่า การกระจุกตัวของการถือหุ้นกล่าวคือ การถือหุ้น โดยกรรมการและผู้บริหารซึ่งเป็นบุคคลภายในบริษัทจะมีการเปิดเผยข้อมูลน้อยกว่าการถือหุ้น โดยส่วนใหญ่จากบุคคลภายนอกเนื่องจากการถือหุ้น โดยบุคคลภายนอกผู้ถือหุ้นจะทราบข้อมูลภายในบริษัทจึงต้องทำการเปิดเผยข้อมูลจำนวนมาก

5.1.2. ทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2558 ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาจะมาจากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล ปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ขนาดกิจการ ประเภทของผู้สอบบัญชี โดยผู้วิจัยอภิปรายผลการศึกษาแยกตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 (H₁) สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครันมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยบุคคลที่เป็นนามสกุลเดียวกัน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครันเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นแบบครบครันจากผลการศึกษางานวิจัยในอดีตของ Jalila and Devi (2012) พบว่าโครงสร้างการถือหุ้นแบบครบครันมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน และงานของ Wan-Hussin (2009) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการถือหุ้นแบบครบครันกับการเปิดเผยข้อมูล และผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับ อลิศรา ผลาวรรณ (2547) ซึ่งวัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือโดยบุคคลที่เป็นเครือญาติกัน โดยแสดงถึงสัดส่วนการกระจายการถือหุ้นของบริษัท หากบริษัทมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มีลักษณะการกระจายการถือหุ้นต่ำ คือ มีสัดส่วนการถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นบุคคลบางกลุ่มที่มีความสนิทชิดเชื้อกันหรือเป็นผู้บริหารจะทำให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับต่ำ จากข้อค้นพบจากผลการวิจัยนี้มาจากบริษัทในประเทศไทยส่วนใหญ่มีลักษณะการถือหุ้นแบบครบครัน

สมมติฐานที่ 2 (H₂) : สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ ปิยะดา แก้วเชิงกุล, 2535 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลที่ดี พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ส่วนงานวิจัยของ Arcay &

Vazquez (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างบริษัท กับนโยบายการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ

สมมติฐานที่ 3 (H_3) : สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สัดส่วนของผู้ถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ โชติญาณ หิตะพงษ์ (2550) พบว่าคุณลักษณะของบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลคือการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ และอติสรุ ผลาวรณ (2547) พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยการที่มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติสูงจะส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลต่ำลง และผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Jalila and Devi (2012) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนผู้ถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งการได้ข้อค้นพบผลการวิจัยเนื่องมาจากลักษณะการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาลงทุนในสาขาหรือบริษัทย่อยของบริษัทในต่างประเทศจะเป็นการส่งตัวแทนที่เป็นชาวต่างชาติเข้ามาทำหน้าที่บริหารงานในบริษัท และการที่ชาวต่างชาติเป็นผู้บริหารอาจไม่เข้าใจในกฎระเบียบหรือเข้าบังคับตลอดจนความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานที่ 4 (H_4) : สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาลต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด ผลการศึกษาสัดส่วนการถือหุ้นรัฐบาลไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ Eng and Mak (2003) พบว่า การถือหุ้นในธุรกิจโดยรัฐหรือองค์กรของรัฐจะมีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญต่อการเพิ่มของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน และ Mohd and Wheatman (2006) พบว่าการถือหุ้นโดยรัฐบาลเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับบริษัทในการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น เพราะประชาชนให้ความไว้วางใจรัฐบาล และการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Jalila J. and Devi S. (2012) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลกับระดับการเปิดเผยข้อมูล จากข้อค้นพบในผลการวิจัย ถึงแม้กลุ่มบริษัทที่มีการถือหุ้นโดยรัฐบาลจะถูกเพ่งเล็งจากประชาชนเป็นพิเศษ เพราะเงินลงทุนของรัฐบาลมาจากเงินภาษีของประชาชน ซึ่งรัฐบาลควรลงทุนในบริษัทที่ปฏิบัติถูกต้องและมีความใส แต่การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเพียงการรายงานตามความสมัครใจ ถึงจะมีรัฐบาลถือหุ้นใหญ่ก็ยังคงขาดกฎข้อบังคับให้มีการเปิดเผยข้อมูลหรือยังเป็นมีการรายงานตามความสมัครใจประเภทอื่นที่มีการให้ความสนใจมากกว่า

สมมติฐานที่ 5 (H₅) : ขนาดคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขนาดคณะกรรมการบริษัท วัดจากจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด
 ผลการศึกษา ขนาดคณะกรรมการบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจ
 พอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ จักรวุฒิ ชอบพิเชียรและคณะ (2552), วาสนา จันทร์
 ศรี (2549) จิราภรณ์ พงศ์พันธ์พัฒนะ (2555) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล
 เชิงบวกต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับ
 การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกับการดำเนินงาน ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับผลการ
 ดำเนินงาน ขนาดคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผลการศึกษาคั้งนี้
 สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ นุษยงกช บุญกุศล (2555), ปิยะดา แก้วเชียงกุล (2553), ธาริณี
 จวงมูทิตา (2550) พบว่า ขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์กับการเปิดเผยความ
 รับผิดชอบต่อสังคม ขนาดคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตาม
 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากข้อค้นพบในงานวิจัยอาจเนื่องมาจากตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้
 คณะกรรมการบริษัทต้องมีคณะกรรมการที่เป็นอิสระ 1 ใน 3 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมดแต่
 บริษัทส่วนใหญ่ไม่มีจำนวนคณะกรรมการที่ไม่ใช้กรรมการอิสระจะมีจำนวน 2 ใน 3 ของ
 คณะกรรมการทั้งหมดและลักษณะการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกี่ยวข้องกับลักษณะ
 การดำเนินธุรกิจ

สมมติฐานที่ 6 (H₆) : สัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่เป็นผู้บริหารมีอิทธิพลต่อระดับการ
 เปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่เป็นผู้บริหารบริษัทใน
 คณะกรรมการต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด ผลการศึกษาสัดส่วนคณะกรรมการ
 บริษัทที่เป็นผู้บริหารไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไป
 ตามสมมติฐานที่วางไว้ ธาริณี จวงมูทิตา (2550) และ มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2557) สัดส่วน
 คณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแล
 กิจการที่ดี ระดับการเปิดเผยข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินมีอิทธิพลต่อสัดส่วน
 คณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร และการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ จักรวุฒิ
 ชอบพิเชียรและคณะ (2552) สัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารมีอิทธิพลเชิงลบต่อระดับการ
 เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคม จากข้อค้นพบในงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีจำนวนกรรมการที่
 เป็นผู้บริหารมากย่อมส่งผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลและส่งผลให้มูลค่าของกิจการลดลง เนื่องจาก
 บริบทของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในประเทศไทยจะมีพื้นฐานมากจาก
 ธุรกิจครอบครัวหรือเครือญาติ โดยตำแหน่งระดับผู้บริหารส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเครือญาติเช่นกัน
 ย่อมทำให้โอกาสในการกำหนดนโยบายในการบริหารงานส่วนใหญ่สามารถทำได้ง่าย ซึ่งอาจทำให้

ข้อมูลเปิดเผยนั้นถูกบิดเบือนไปโดยไม่มีอำนาจในการคัดค้านหรือแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร จึงควรให้ความสำคัญกับสัดส่วนคณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารมากขึ้น

สมมติฐานที่ 7 (H₇) : สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากจำนวนคณะกรรมการที่เป็นอิสระในคณะกรรมการต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด ผลการศึกษาสัดส่วนคณะกรรมการอิสระไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้วิลาวัลย์ โทณสูงเนิน (2553) พบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนการเปิดเผยข้อมูล เพราะว่าคณะกรรมการอิสระส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้เป็นไปตามการกำกับดูแลและกิจการ คัสสัน เสมอเชื้อ (2550) พบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ บุษบงกช บุญกุศล (2555) พบว่าไม่พบความสัมพันธ์กับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการที่ได้ข้อค้นพบผลวิจัยเช่นนี้ อาจเป็นไปได้ว่าการแต่งตั้งกรรมการอิสระโดยไม่มีความสัมพันธ์กับผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพื่อให้ได้กรรมการอิสระที่มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริงอาจเป็นเรื่องยากเนื่องจาก กรรมการบริษัทได้รับแต่งตั้งจากการประชุมผู้ถือหุ้นซึ่งตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 มาตรา 70 กำหนดให้ผู้ถือหุ้นมีคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนหุ้นที่ตนถือครอง ในขณะที่ประเทศไทยมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของในลักษณะกระจุกตัว (Concentrated Ownership Structure) กล่าวคือบริษัทมีผู้ถือหุ้นรายหนึ่งหรือหลายรายมีจำนวนหุ้นและสิทธิ์ออกเสียงที่มีสาระสำคัญโดยเรียกว่า ผู้มีอำนาจควบคุมกิจการ (Controlling Shareholders) โดยส่วนใหญ่ผู้มีอำนาจควบคุมมักจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารและกำหนดนโยบายของบริษัท เช่น ทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร (อัญญา ชันชวิทย์ และคนอื่น ๆ, 2552, น. 72,507,560-561) เหตุผลดังกล่าวอาจทำให้คณะกรรมการของบริษัทที่มีโครงสร้างการเป็นเจ้าของในลักษณะการถือหุ้นแบบกระจุกตัวอาจขาดอิสระอย่างแท้จริงในการปฏิบัติหน้าที่ หรือกรรมการบริษัทไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Klein (2002) ที่เห็นว่าโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหากเป็นอิสระจากผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจควบคุม จากสาเหตุข้างต้นจึงอาจส่งผลต่อการวิจัยที่ไม่พบว่าสัดส่วนคณะกรรมการอิสระไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานที่ 8 (H₈) : สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากจำนวนคณะกรรมการที่เป็นคณะกรรมการตรวจสอบในคณะกรรมการต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด ผลการศึกษาสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

คัสตัน เสมอเชื้อ (2550) สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล สิทธิกร ภูมิวัฒน์ (2553) พบว่า มีความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ต่อความสมัครใจเปิดเผยข้อมูลของบริษัท การศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ มัทนชัย สุทธิพันธ์ พบว่า การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สมมติฐานที่ 9 (H_9) : การควรรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงวัดจากการใช้ตัวแปรเทียมโดยแทนค่า การแยกตำแหน่ง = 1 ควรรวมตำแหน่ง = 0 ผลการศึกษาการควรรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ ไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ จากแนวทางการปฏิบัติของหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2555 ได้แนะนำว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควมแบ่งแยกอำนาจความรับผิดชอบระหว่างประธานกรรมการและผู้จัดการใหญ่ เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัดหรือเพื่อให้เกิดระบบการคานอำนาจสมดุล และ ชาริณี จวงมุกิตา และคณะ (2550) พบว่าการมีประธานกรรมการเป็นคนเดียวกันหรือคนละคนกับกรรมการผู้จัดการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงาน Lei and Gerhar (2012) พบว่า การควรรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่ไม่ได้มีการควรรวมตำแหน่งของประธานคณะกรรมการและผู้จัดการใหญ่ถึงแม้ลักษณะของกิจการจะเป็นแบบครอบครัวก็ตาม จากข้อค้นพบในงานวิจัยจะแสดงถึงแนวความคิดการกำกับดูแลกิจการที่เห็นว่า หากประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการเป็นคนละคนกันทำให้บริษัทมีระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจใจการตัดสินใจ ส่งผลให้การทำงานของคณะกรรมการบริษัทในการกำกับดูแลควบคุม การบริหารจัดการของฝ่ายบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่กิจการในด้านผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยจึงพบว่าการควรรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการจึงไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานที่ 10 (H_{10}) : จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัทต่อปี ผลการศึกษาจำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ขวัญสกุล เต็งอำนวยการ (2555) พบว่าความถี่ของการประชุม AC มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการเปิดเผยการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ

ตรวจสอบ จักรวดี ชอบพิเชียร (2552) พบว่าจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ดังนั้นผลการศึกษาในครั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทอาจไม่ใช่ตัวที่บ่งชี้ถึงระดับความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท หรือในการประชุมคณะกรรมการบริษัทอาจมุ่งเน้นเฉพาะในด้านการดำเนินงานในระยะยาวทำให้ปัญหาการรายงานที่ไม่เป็นตัวเงินไม่อยู่ในวาระการประชุมของคณะกรรมการบริษัท ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผลการวิจัยไม่พบว่าจำนวนครั้งการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัทจึงไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานที่ 11 (H_{11}) : ขนาดกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วัดจากสินทรัพย์รวม ผลการศึกษาขนาดกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้สอดคล้องกับการวิจัยในอดีตของ ดัสสัน เสมอเชื้อ (2550), อลิศรา ผลาวรรณ (2547) ที่พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และบริษัทขนาดใหญ่จะมีใจในการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก เนื่องจากรายงานประจำปีของบริษัทขนาดใหญ่จะถูกวิเคราะห์และนำไปใช้พิจารณา มากกว่าบริษัทขนาดเล็ก จากข้อค้นพบผลการวิจัยเนื่องจากบริษัทในตลาดหลักแห่งประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่ขึ้นมีการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก โดยการเปิดเผยข้อมูลให้มีความครอบคลุมในรายละเอียดนั้นจะมีต้นทุนในการจัดทำค่อนข้างสูงประกอบกับบริษัทขนาดใหญ่มีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการจัดทำและรายงานข้อมูลให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างดี นอกจากนี้สำหรับบริษัทขนาดเล็กการเปิดเผยข้อมูลที่มีรายละเอียดมากอาจทำให้บริษัทสูญเสียความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ แต่บริษัทขนาดใหญ่นอกจากจะคำนึงถึงคู่แข่งแล้ว บริษัทจะได้รับการกดดันจากสังคมภายนอกที่คอยเฝ้ามองอยู่ ดังนั้นบริษัทขนาดใหญ่จึงจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนให้มีคุณภาพมากกว่าบริษัทขนาดเล็กเพื่อรักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของบริษัท

สมมติฐานที่ 12 (H_{12}) : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการศึกษาครั้งนี้ ประเภทของผู้สอบบัญชีพิจารณาจากสำนักงานสอบบัญชี Big 4 และสำนักงานสอบที่มีใช้ Big 4 ผลการศึกษาประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ อลิศรา ผลาวรรณ (2547) พบว่าสำนักงานสอบบัญชีย่อมมีอิทธิพลต่อจำนวนข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินแน่นอน แต่ระดับความมีอิทธิพลของสำนักงานสอบบัญชีแต่ละแห่งจะแตกต่างกัน โดยการใช้สำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์อย่างมากกับระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่า Jalila and Devi (2012) ที่พบว่าประเภทของสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

ต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน การศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานของบุญทริกาใจกระจ่าง (2546) และ Hussainey, et al. (2011) พบว่าประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจากข้อค้นพบจากงานวิจัยกล่าวได้ว่าโดยทั่วไปกิจการที่ใช้บริการสำนักงานสอบบัญชีย่อมมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยข้อมูลจะถูกกำหนดให้มีความเพียงพอและเหมาะสมแต่เนื่องด้วยการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้มีการบังคับด้วยตัวบทกฎหมายถึงอาจส่งผลให้สำนักงานสอบบัญชีให้ความสนใจในเรื่องของข้อมูลที่เป็นภาคบังคับมากกว่าและมองว่า การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการเปิดเผยอิสระมากกว่า

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

5.2.1 ประโยชน์ที่ได้รับเชิงทฤษฎี

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาอธิบายประกอบด้วย (1) ทฤษฎีความชอบธรรมหรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) อธิบายถึงการเปิดเผยข้อมูลและการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทกับความคาดหวังของสังคม โดยบริษัทพยายามให้มั่นใจว่าบริษัทดำเนินงานภายในขอบเขตและบรรทัดฐานของสังคม โดยบริษัทต้องตอบสนองความต้องการของสังคมที่มีความหลากหลายได้ซึ่งความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียจะกลายเป็นนโยบายการเปิดเผยข้อมูลของฝ่ายจัดการ (Craig & Michaela, 2006) ดังนั้นจากผลการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปี พ.ศ. 2558 พบว่า บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการนำแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้รอดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจต่าง ๆ (2) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียมาใช้ในการวิจัยเพื่ออธิบายถึงอิทธิพลและความสัมพันธ์ของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัท ซึ่งในที่นี้คือ ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนโดยจะต้องมีการดูแลผลประโยชน์หรือกลไกในการควบคุม นั่นคือการกำกับดูแลกิจการเพื่อบริหารจัดการภายใต้วัตถุประสงค์ที่มุ่งก่อให้เกิดมูลค่าสูงสุดต่อกิจการและผู้มีส่วนได้เสีย โดยการพิจารณาถึงความคาดหวังและผลกระทบต่อภารกิจและผู้มีส่วนได้เสียว่าการเปิดเผยข้อมูลและไม่เปิดเผยข้อมูลปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงส่งผลต่อกิจการอย่างไรจึงเป็นทฤษฎีที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียคำนึงถึงการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่ามีความสัมพันธ์กับโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทในการขับเคลื่อนการประกอบธุรกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.2.2 ประโยชน์ที่ได้รับเชิงปฏิบัติ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางให้กับบริษัทจดทะเบียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. บริษัทจดทะเบียนนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้บริษัทที่จะเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรมีการศึกษาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อประยุกต์และออกแบบระบบการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทให้มีการเปิดเผยมากขึ้น

2. นำข้อมูลจากการศึกษามาสนับสนุนหรือเพิ่มมาตรการในการออกกฎระเบียบข้อบังคับ ในการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือสภาวิชาชีพบัญชีในพระราชูปถัมภ์ให้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษานี้มีข้อจำกัดทางด้านสื่อที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์และปัจจัยที่ทดสอบความสัมพันธ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. สื่อรายงานประจำปีมีการจัดทำทุกองค์กรธุรกิจ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) กำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรธุรกิจต้องจัดทำ แต่ไม่ได้กำหนดปริมาณการรายงานจึงทำให้สื่อชนิดอื่นมีข้อมูลไม่เพียงพอ เช่น เว็บไซต์บริษัท รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม รายงานสิ่งแวดล้อม จดหมายข่าว เป็นต้น ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้ชนิดของสื่อที่เลือกมากลายเป็นข้อจำกัดของการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) แบบนับคำเพื่อวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งการใช้การวิเคราะห์สาระไม่สามารถพิจารณา

ได้ว่าข้อมูลมีคุณภาพหรือไม่ ทราบระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่านั้นแต่อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์สาระเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมที่สุดในการรายงานข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงิน

3. การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาทดสอบอิทธิพลกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการแข่งขัน เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเพิ่มปัจจัยเกี่ยวกับการกำกับดูแลอื่น ๆ เช่น การดำรงตำแหน่งกรรมการหลายบริษัท ค่าตอบแทนของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นต้น หรือปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการแข่งขัน เป็นต้น และควรมีการศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารหรือสำนักงานตรวจสอบ เพื่อทราบถึงแรงจูงใจในการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือแนวทางในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินธุรกิจ

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ของบริษัท นักลงทุนสัมพันธ์ รายการงานพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยการใช้สื่อในการวิจัยที่แตกต่างกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา อาจใช้เครื่องมืออื่น ๆ ที่สามารถวัดคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกและการออกแบบสอบถาม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2558). *การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในต่างประเทศ*.
<http://www.mfa.go.th/dvifa/th/news/3331/51680>. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2558.
- ขวัญสกุล เต็งอำนวยการ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและการเปิดเผยการปฏิบัติงาน
 ของ คณะกรรมการตรวจสอบในบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET 100 และกลุ่ม MAI.
วารสารวิชาชีพบัญชี. 8(22), 20–37.
- จักรวาล ชอบพิเชียร. (2552). ผลกระทบของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือที่มีต่อ
 ความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัคร
 ใจในรายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนใน
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ*.
- จิรากร พงศ์พันธ์พัฒนา (2555). กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของกิจการ:
 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ
 สมัยใหม่*. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม–มิถุนายน 2558.
- โชติญาณ พิเศษพงษ์. (2550). คุณลักษณะของบริษัทที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล ในคำอธิบาย
 และ การวิเคราะห์การเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาด
 หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารเศรษฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ*. 2(1), 56–62.
- ณิชวรรณ วิชัยดิษฐ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของ
 บริษัทที่ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (การประชุมเสนอ
 ผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2.
- ดัสสัน เสมอเชื้อ. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล : กรณีศึกษาบริษัทจ
 ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบ
 ณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เดชา กลิ่นจันทร์. (2549). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับระดับการนำไปปฏิบัติ ตาม
 แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในจังหวัดนครราชสีมา. ราชภัฏ
 นครราชสีมา.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2542). *ข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน*.
 กรุงเทพฯ: บริษัทบุญศิริการพิมพ์ จำกัด.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2558).<http://th.wikipedia.org/wiki> . สืบค้นเมื่อวันที่ 23 มีนาคม
 2558.

- ธาริณี จวงมูทิตา. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการและการกำกับดูแลกิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. Kasetart Applied Bussiness Journal.
- นวพร พงษ์ตันตกุล. (2546). โครงสร้างการเป็นเจ้าของและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2553). การควบคุมฐานข้อมูลใน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการ บัญชี และ การสอบบัญชี หน่วยที่ 7. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บรรษัทภิบาลแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). ความหมายการกำกับดูแลกิจการ.
- บุญทริกา ไจกระจ่าง (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการของ ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษบงกช บุญกุศล (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท และการเปิดเผย ความรับผิดชอบ ต่อสังคมกับคุณภาพกำไร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปทุมพร หิรัญสาลี. (2557). การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการใน 56-1: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ. (2550). สถาบันไทยพัฒนา มุลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรม ราชูปถัมภ์. 3, 20-21.
- ปิยะดา แก้วเชิงกุล. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยตามหลักการกำกับดูแลกิจการ ที่ดีของ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ค้นคว้าอิสระ บัญชี มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. (2553). ตั้งใจให้ CSR. <https://www.gotoknow.org/posts/533779>. สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 มีนาคม 2558.
- มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2557) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยธุรกิจ ระดับการเปิดเผยข้อมูลสำหรับการ วิเคราะห์ทางการเงิน และมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย. วารสารหาดใหญ่วิชาการ. 12, 159-173.

- มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา .(2550). กระบวนการปฏิรูปกิจการให้เพิ่มมูลค่าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยการปฏิบัติตามหลักไตรกัปปิยะหรือ Triple bottom line และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.วารสารบริหารธุรกิจนิด้า.เล่มที่ 2. หน้าที่ 29-45 .
- มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา. (2550). กระบวนการปฏิรูปการให้เพิ่มมูลค่าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยการปฏิบัติตามหลักไตรกัปปิยะหรือ Triple Bottom line และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. วารสารบริหารธุรกิจนิด้า. 2, 29–45.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2555). การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัท: กรณีศึกษา 50 บริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*. 34(132), 47–67.
- ลัทธวรรณ ประทุมศรี. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล ส่วนงาน ดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *บัญชี มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.
- วาสนา จันทร์ศรี. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลกระทบต่อ การดำเนินงาน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- วิลาวัลย์ โทนสูงเนิน. (2553). คุณลักษณะของบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai).กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิลปพร ศรีจั่น และเพชรอัญญา ชันชวิทย์. (2552). การกำกับดูแลเพื่อสร้างมูลค่ากิจการ. กรุงเทพฯ: บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- สมคิด บางโม. (2549). *จริยธรรมธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : พัฒนวิทย์การพิมพ์.
- สำนักงาน คณะ กรรมการ กำกับ หลั ก ทรัพย์ และ ต ล า ด หลั ก ทรัพย์ (Online).(2558). [<http://www.set.or.th/set/companysummary.do?language=th&country=TH&choice=1§or=AGRO&submit>].สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2558.
- ลัทธ ภูมिवัดน์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการเปิดเผยข้อมูล โดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย .การศึกษาระยะ โครงการปริญญาโททางบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุขสรรค์ กันตะบุตร.(2555).*กรุงเทพธุรกิจ*, ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน 2555.
- สุริรัตน์ แซ่ฟู่. (2557). การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *บัญชีมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.

- อนันตชัย ชูระประถม. (2550). *ต้นแนวคิดและทฤษฎีของ CSR*. <http://www.edftjao/prs>. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2558.
- อรพรรณ ใปดั้น. (2558). *ความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้น องค์ประกอบของคณะกรรมการ และการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร กรณีศึกษาของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- อัญญา ชันชวิทย์, ศิลปพร ศรีจันเพชร, และ เดือนเพ็ญ จันทร์ศิริศรี. (2552). *การกำกับดูแลเพื่อสร้างมูลค่ากิจการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน). หน้า 72,507,560-561.
- อิสรา ผลาวรรณ. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Arcay M.R.B. & Vazquez M.F.M. (2005). Corporate Characteristics, Governance Rules and The Extent Of Voluntary Disclosure In Spain. *Advances in Accounting*, 21, 299-331.
- Craig & Michaela. (2006). *Financial Accounting Theory (Second Edition)*. Singapore: McGraw-Hill Education.
- Deegan. (2001). The legitimizing effect of social and environmental disclosures – a theoretical foundation. *Auditing & Accountability Journal*, 15(3), 282- 311.
- Eng L.L, M. Y. T. (2003). Corporate Governance and voluntary disclosure. *Journal of Accounting and Public Policy*, 22, 325–345.
- Fama, E. & Jensen, M.C (1983). Separation of ownership and control. *Journal of Economics and Law*, 26,301-325.
- Freeman, R.E. (1984). *Strategic Management: Stakeholders Approach*. New York: Pitman Publishing Co.
- Guthrie, J.E & Mathews, M.R. (1985). Corporate social accounting in Australasia. *Research in Corporate Social Performance and Policy*. 7,251-277.
- Hackston, D. & Milme, M.J. (1996). Some determinants of social and environmental disclosures in New Zealand companies. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 9(1), 77-108.
- Hussainey, K., Elsayed, M. & Razik, M. A. (2011). Factors affecting corporate social responsibility

- disclosure in Egypt. *Corporate Ownership and Control Journal*, 8(4), 432-443.
- Jalila J., D. S. (2012). Ownership structure effect on the extent of segment disclosure evidence from Malaysia. *Procedia Economics and Finance*, 2, 247–256.
- Klein, A. (2002) Audit Committee, Board of Director Characteristics, and Earnings Management. *Journal of Accounting and Economics* .33: 375-400.
- Krippendof, K. (1980) *Content Analysis: An introduction to its methodology, Educational and Measurement*. 30, 607-610.
- Lei G. & Gerhard K. (2012) The Impact of corporate governance and external audit on compliance to mandatory disclosure requirements in China. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 21(2012), 17-31.
- Mahadeo, J. D., Oogarah-Hanuman V. & Soobaroyen T. (2011). A Longitudinal Study of Corporate Social Disclosures in a Developing Economy. *Journal of Business Ethics*, 104(4), 545-558
- Meek, G.K. Roberts, C.B and Gray, S.J. (1995). “Factors Influencing Voluntary Annual Report Disclosures by US, UK and Continental European Multinational Corporations”. *Journal Of International Business Studies* .26:555-572.
- Mohd and Wheetman (2006) Perpetuation traditional influences: voluntary disclosure in Malaysia following the economic crisis. *Journal of International Accounting Auditing and Taxation*.15 (2006), 226-248.
- Nila, F.N. & Masanori K (2010). Quantitative relations between corporate social responsibility activity and share price: Introducing: “Nila” Unit. *Research Journal of International Studies – Issue 17*. 146-156.
- Ratanajongkol, S., Davey, H., & Low, M. (2006). *Corporate social reporting in Thailand, the news is all good and increasing*. *Qualitative Research in Accounting & Management*, 3(1), 67-83.
- Suttipun, M., & Stanton, P. (2012). Determinants of Environmental Disclosure in Thai Corporate Annual Reports, *International Journal of Accounting and Financial Reporting*. 2(1), 99-115.
- Walden, W.D. and B.N. Schwartz. 1997. “Environmental disclosures and public policy pressure.” *Journal of Accounting and Public Policy*. 16(2): 125-154.

Wan - Hussin (2009). The impact of family-firm structure and board composition on corporate transparency: Evidence based on segment disclosures in Malaysia. *The International Journal of Accounting*. 44,313-333.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: 3 rd ed.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
1	บริษัท ห้องเย็น โชติวัฒน์หาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
2	บริษัท อีเทอเนล เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
3	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
4	บริษัท ลีพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
5	บริษัท ศรีตรังแอกโรอินคัสทรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
6	บริษัท อกริเพียว โฮลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
7	บริษัท ห้องเย็นเอเชียน ซีฟู้ด จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
8	บริษัท บางกอกเร็นซ์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
9	บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
10	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
11	บริษัท ซีเฟรชอินคัสทรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
12	บริษัท เชียงใหม่โพรเซ่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
13	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
14	บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
15	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
16	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
17	บริษัท อิชิตัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
18	บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
19	บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
20	บริษัท เกษตรไทย อินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
21	บริษัท ลำไ้สูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
22	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
23	บริษัท แอ็ดวานซ์ อินโฟร์เมชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
24	บริษัท บลิส-เทล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
25	บริษัท ซีเอส ล็อกซอินโฟ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
26	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม ดิจิทัล	เทคโนโลยี
27	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
28	บริษัท เฟอรั่ม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
29	บริษัท ฟอรัท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
30	บริษัท อินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
31	บริษัท อินเทอร์เน็ต คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
32	บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
33	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
34	บริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
35	บริษัท แคล-คอมพ์ อีเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
36	บริษัท เดลต้า อีเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
37	บริษัท คว้าโก้ พีซีบี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
38	บริษัท อุตสาหกรรม อีเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
39	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
40	บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
41	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้า อมตะ บี.กริม เพาเวอร์	ทรัพยากร
42	บริษัท เอเชีย อินซูเลเตอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
43	บริษัท เอกรัฐวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
44	บริษัท บริการเชื่อมเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
45	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
46	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
47	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
48	บริษัท เด็มโก้ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
49	บริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
50	บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
51	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ ชุดที่ 1 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	ทรัพยากร
52	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
53	บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
54	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
55	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
56	บริษัทหลักทรัพย์ เออีซี จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
57	บริษัท อีออน ธนสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
58	บริษัท อะมานะฮ์ ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
59	บริษัท เอเชียเซริมกิลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
60	บริษัท เอเชีย พลัส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
61	บริษัทเงินทุน กรุงเทพธนาทร จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
62	บริษัท คันทรี กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
63	บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
64	บริษัท ตะวันออกพาณิชย์ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
65	บริษัท ฟินันซ่า จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
66	บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
67	บริษัท โกลเบตีก โฮลดิ้ง แมนเนจเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
68	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
69	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
70	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
71	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
72	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
73	บริษัท ศรีอยุธยา แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
74	บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
75	บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
76	บริษัท บางกอกสหประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
77	บริษัท จักรูประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
78	บริษัท อินทรประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
79	บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
80	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)	บริการ
81	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
82	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)	บริการ
83	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
84	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
85	บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
86	บริษัท เอเชีย คอร์ปอเรท ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
87	บริษัท เอเชีย โฮเต็ล จำกัด (มหาชน)	บริการ
88	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	บริการ
89	บริษัท เทพธานีกรีฑา จำกัด (มหาชน)	บริการ
90	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)	บริการ
91	บริษัท เอเชีย เอวิเอชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
92	บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
93	บริษัท เอเชีย นามารีน เซอร์วิสส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
94	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ
95	บริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ
96	บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ
97	บริษัท บางปะกง เทอร์มินอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
98	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
99	บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)	บริการ
100	บริษัท บีวดี คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	บริการ
101	บริษัท บีที คามาเร่า คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
102	บริษัท บีทีซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
103	บริษัท เบอรัลลี่ ยูคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
104	บริษัท ซีโอแอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
105	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
106	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
107	บริษัท คอมมิวนิเคชั่น แอนด์ ซิสเต็มส์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
108	บริษัท อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	บริการ
109	บริษัท อควา คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
110	บริษัท เอเชียซอฟท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
111	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
112	บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน)	บริการ
114	บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)	บริการ
115	บริษัท มาสเตอร์ แอด จำกัด (มหาชน)	บริการ
116	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ
117	บริษัท แม็ทซิ่ง แม็ทซิไมซ์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
118	บริษัท มดิขน จำกัด (มหาชน)	บริการ
119	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)	บริการ
120	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
121	บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
122	บริษัท แคปปีทอล เอ็นจิเนียริ่ง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
123	บริษัท ซีดี สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
124	บริษัท ซีเอสพี สตีลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
125	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
126	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
127	บริษัท โพลโล-ไทยน็อกซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
128	บริษัท โลหะกิจ เม็ททอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
129	บริษัท แมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
130	บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
131	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
132	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
133	บริษัท ฝ้ายบี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
134	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
135	บริษัท นิปปอน แพ็ค(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
136	บริษัท โพลีเพ็คซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
137	บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
138	บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
139	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
140	บริษัท พาโตเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
141	บริษัท พีเอ็ม โทริเซน เอเชีย โซลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
142	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
143	บริษัท สุรศักดิ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
144	บริษัท อ่าปีโก ไฮเทค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
145	บริษัท เอเชีย พรีซิชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
146	บริษัท ไทยสโตนโรจ แบดเจอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
147	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
148	บริษัท อีซีเอ็น เฟ้นท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
149	บริษัท กู้ดเฮียร์(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
150	บริษัท ฮิวฟง รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
151	บริษัท อินเตอร์ไฮด์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
152	บริษัท อาซีฟา จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
153	บริษัท ชูโก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
154	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
155	บริษัท ฟรุควา เม็ททัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
156	บริษัท แอสเซท ไบรท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
157	บริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
158	บริษัท บุคคินิวซีตี้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
159	บริษัท คาสเซอร์ฟิคโซลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
160	บริษัท ซี.พี.แอล.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
161	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
162	บริษัท ลัคกี้เทคซ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
163	บริษัท นิวซีตี้ (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
164	บริษัท แพนเอเชียฟูดแวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
165	บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
166	บริษัท แอดวานซ์คอนเนคชั่นคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
167	บริษัท คราวน์ เทค แอดวานซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
168	บริษัท ดี.ที.ซี.อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
169	บริษัท แฟนชีวูด อินดัสตรีส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
170	บริษัท กันยงอีเลคทริก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
171	บริษัท ดีเอสจี อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
172	บริษัท แจ็กเจียอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
173	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าอเมตอะซัมมิท โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
174	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์บางกอก	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
175	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ CPN คอมเมอร์เชียล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
176	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ CPN รีเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
177	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ซี.พี.ทาวเวอร์ โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
178	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์คริสตัล รีเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
179	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์โรงแรมและรีสอร์ทในเครือฯ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
180	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าอุตสาหกรรม	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
181	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอราวัณ โฮเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
182	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ฟิวเจอร์พาร์ค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
183	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์โกลด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
184	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าเหมราช อินดัสเตรียล	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
185	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์อิมแพ็ค โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
186	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เจซี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
187	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เคพีเอ็น	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
188	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่า แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
189	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ แอล เอช ซุปป์ิง เซ็นเตอร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
190	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ลักซ์ชัวร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
191	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิการเช่า เอ็มเอฟ ซี อินดัสเตรียล อินเวสเมนต์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
192	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์มิลเลียนแนร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
193	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาฯ เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ ไลฟ์สไตล์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
194	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี-นิชดาธานี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
195	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์นิชดาธานี 2	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
196	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์มัลดีเนชั่นแนลเรสซิเดนซ์ ฟินด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
197	บริษัท บีเจซี เฮฟวี อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
197	บริษัท บีเจซี เฮฟวี อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
198	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
199	บริษัท คริสเตียนีและนีลเสน (ไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
200	บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
201	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
202	บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
203	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
204	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
205	บริษัท อารีญา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
206	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
207	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
208	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
209	บริษัท เอคิว เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
210	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
211	บริษัท บ้านร็อคคาร์เด็น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
212	บริษัท คันทรี กรุ๊ป ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
213	บริษัท ชาญอิสสระ ดีเวลล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
214	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
215	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
216	บริษัท เอเวอร์แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
217	บริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
218	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
219	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
220	บริษัท เจเอเอส แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
221	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
222	บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
223	บริษัท ลลิล พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
224	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
225	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
226	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
227	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
228	บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
229	บริษัท ไดนาสดีเซรามิก จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
230	บริษัท คีคอนโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
231	บริษัท ผลิตภัณฑ์ตราเพชร จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
232	บริษัท อีสเทิร์นโพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
233	บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
234	บริษัท พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
235	บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชั่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ภาคผนวก ข
แบบเก็บข้อมูลกระดาษทำการ

ส่วนที่ 1 กระดาษทำการ (Working Paper) การเก็บข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและองค์ประกอบ
คณะกรรมการ

1. ชื่อบริษัท _____ ชื่อย่อ _____
2. ขนาดของกิจการ (สินทรัพย์รวม : ล้านบาท) _____
3. ประเภทผู้สอบบัญชี
 - Big 4 Non Big 4
4. ร้อยละของการถือหุ้นของบุคคลที่เป็นเครือญาติกัน _____
5. ร้อยละการถือหุ้นของผู้บริหาร _____
6. ร้อยละการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ _____
7. ร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาล _____
8. จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด _____
9. สัดส่วนคณะกรรมการที่ผู้บริหารต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด _____
10. สัดส่วนคณะกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด _____
11. สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด _____
12. การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ
 - ควมรวมตำแหน่ง แยกตำแหน่ง
13. จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการต่อจำนวนครั้งทั้งหมดที่เปิดประชุม _____

ส่วนที่ 2 แบบเก็บข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ลำดับ	หัวข้อ	หัวข้อย่อย	จำนวนคำ
1	หลักความพอเพียง	มุ่งประโยชน์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น	
		1.1 ผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย	
		1.2 ผลิตสินค้าหรือบริการตามกำลังการผลิต	
		1.3 กำหนดราคาสินค้าและบริการที่เหมาะสม	
		1.4 ดำเนินธุรกิจเน้นผลประโยชน์ระยะยาว	
		1.5 สร้างสัมพันธ์มิตรทางธุรกิจ	
		1.6 จัดสรรทรัพยากรบุคคลให้เพียงพอกับงาน	
		1.7 ขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป	
		1.8 รักษาสัดส่วนหนี้สินต่อทุน	
		1.9 ส่งเสริมบุคลากรให้มีการพัฒนาตนเอง	
		1.10 กันกำไรไว้สำหรับการพัฒนาความรู้และ กิจกรรมทางสังคม	
		1.11 ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสม	
	รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อความพอประมาณ		

ลำดับ	หัวข้อ	หัวข้อย่อย	จำนวนคำ
2	ความมีเหตุผล	ต้องรู้จักลูกค้า รู้จักตลาด รู้จักรู้คู่แข่งและตนเอง	
		2.1 เข้าใจธุรกิจของตนเองและตลาดที่แข่งขัน	
		2.2 สร้างเอกลักษณ์ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ	
		2.3 ระบบสรรหา คัดเลือกบุคลากร	
		2.4 คำนึงถึงและปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย	
		2.5 จัดทำแผนทางธุรกิจ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ	
		2.6 ตรวจสอบผลการดำเนินงานกับคู่แข่ง	
		2.7 นโยบายการปฏิบัติต่อพนักงาน	
		2.8 รักษากระบวนการผลิต	
		2.9 พัฒนาความรู้ของพนักงานในการใช้เทคโนโลยี	
		2.10 นำเสนอสินค้าหรือบริการตามความต้องการของลูกค้าในช่วงต่าง ๆ	
		2.11 ใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพในการผลิต	
		2.12 นำวัตถุดิบต้นทุนสูง หายากกลับมาใช้ใหม่	
		2.13 เน้นคุณภาพการผลิตและบริการ	
		2.14 การจัดโครงสร้างองค์กร	
		รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อความมีเหตุผล	

ลำดับ	หัวข้อ	หัวข้อย่อย	จำนวนคำ
3	การมีภูมิคุ้มกันที่ดี	ต้องเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม	
		3.1 กระจายตลาดเพื่อลดความเสี่ยง	
		3.2 ขยายตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	
		3.3 ควบคุมจัดหาวัตถุดิบ	
		3.4 รักษาการหมุนเวียนของพนักงานให้อยู่ในระดับต่ำ	
		3.5 ให้ความแก่ Supplier อย่างเหมาะสม	
		3.6 สะสมเงินออม	
		3.7 มีนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสม	
		3.8 มีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงล่วงหน้า	
		3.9 มีนโยบายรักษาลูกค้าและพัฒนาลูกค้า	
		3.10 พัฒนาหรือเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย	
		3.11 เตรียมบุคลากรขึ้นตำแหน่งผู้บริหาร	
		3.12 วางแผนงบประมาณด้านการตลาดส่งเสริมการเข้าร่วมประกวดรางวัล	
		3.13 ระบบการควบคุมภายในที่ดี	
	รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อการมีภูมิคุ้มกันที่ดี		

ลำดับ	หัวข้อ	หัวข้อย่อย	จำนวนคำ
4	เงื่อนไขความรู้	ใช้ความรู้ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง	
		4.1 มีความรู้ในกระบวนการผลิต	
		4.2 วิจัยและพัฒนาสินค้าหรือบริการ	
		4.3 ร่วมมือกับผู้ประกอบการอื่น	
		4.4 มีระบบบัญชีที่รัดกุม	
		4.5 ศึกษาความต้องการของลูกค้า	
		4.6 พัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูล	
		4.7 แสดงหาทรัพยากรที่แปลกใหม่	
		4.8 สร้างเครือข่ายกับสถานศึกษา	
		4.9 ฝึกอบรมพนักงาน	
		4.10 ส่งเสริมให้พนักงาน ผู้บริหารศึกษาต่อ	
		4.11 สะสมทุนมนุษย์	
	รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อเงื่อนไขความรู้		

ลำดับ	หัวข้อ	หัวข้อย่อย	จำนวนคำ
5	เงื่อนไข คุณธรรม	ยึดมั่นในคุณธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	
		5.1 ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาล	
		5.2 รักษาคุณภาพและรักษาความลับของลูกค้า	
		5.3 ป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	
		5.4 จัดทำโครงการเพื่อสังคม	
		5.5 ส่งเสริมความปลอดภัยชีวอนามัย สภาพแวดล้อมการทำงาน ของพนักงาน	
		5.6 ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	
		5.7 จัดกิจกรรมและสวัสดิการที่เหมาะสมแก่พนักงาน	
		5.8 สร้างบุคลากรที่มีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน มี ความตรงต่อเวลา	
		5.9 แบ่งปัน ถ่ายทอดความรู้ สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สังคม	
		5.10 ส่งเสริมให้พนักงานอยู่ร่วมกันกับชุมชน	
		5.11 ไม่ผลิตสินค้าแข่งขันกับชุมชน	
		5.12 จัดทำคู่มือจริยธรรมทางธุรกิจ	
		5.13 กำหนดผลตอบแทนสร้างแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงาน	
		5.14 ส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร	
		5.15 ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้	
		รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อเงื่อนไขคุณธรรม	
		รวมจำนวนคำการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	

ภาคผนวก ค

คำอธิบาย แบบเก็บข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ 2 แบบเก็บข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.หลักความพอประมาณ คือ การมุ่งประโยชน์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

1.1 การผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อลูกค้าเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย คือการผลิตสินค้าหรือบริการตามกลุ่มลูกค้าหลักของกิจการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า มุ่งเน้นการจำหน่ายสินค้าไปยังกลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการในสินค้าหรือบริการตามธุรกิจนั้น ๆ

1.2 การผลิตสินค้าหรือบริการตามกำลังการผลิต คือการพิจารณากำลังการผลิตของเครื่องจักรเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตจริงซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาลและปริมาณของวัตถุดิบเพื่อให้ได้มูลค่าการผลิตในแต่ละปีและพิจารณาจากคำสั่งซื้อของลูกค้าด้วย

1.3 การกำหนดราคาสินค้าและบริการที่เหมาะสม คือการกำหนดราคาขายที่เหมาะสมกับต้นทุนการผลิต ไม่ให้สูงเกินไป บวกกำไรที่ต้องการไม่ให้เกินกำลังความสามารถในการซื้อของลูกค้า ไม่เอาเปรียบลูกค้าเกินควร

1.4 การดำเนินธุรกิจโดยเน้นผลประโยชน์ระยะยาว คือสร้างโอกาสในการดำเนินธุรกิจ มีการรักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน มีการดำเนินงานและการบริหารงานอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และเที่ยงธรรมต่อผู้ถือหุ้นและสาธารณชน

1.5 สร้างสัมพันธมิตรทางธุรกิจให้เกิดความไว้วางใจ คือการให้ความร่วมมือในการทำธุรกิจ ระหว่าง บริษัท มีการทำสัญญาทางการค้าที่ร่วมลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจร่วมกันในทางการค้าเพื่อหาทำไร เช่นการร่วมมือในด้านการขายสินค้า การซื้อวัตถุดิบ การส่งเสริมการขาย

1.6 จัดสรรทรัพยากรบุคคลให้เพียงพอกับงาน คือ การจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับปริมาณ ลักษณะการปฏิบัติงาน และให้ตรงตามความรู้ความสามารถพนักงาน

1.7 การขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป คือ การวางแผนการลงทุนอย่างเหมาะสมกับการขยายตัวทางธุรกิจ อาจกระทำโดยการกู้ยืมเงินจากธนาคารในภาครัฐ แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานความพร้อมและความพอเพียงสำหรับสินค้าหรือบริการ

1.8 รักษาสัดส่วนหนี้สินต่อทุน คือการบริหารสัดส่วนหนี้สินต่อทุนไม่ให้เกินอัตราส่วน 1:1 มีการบริหารกระแสเงินสดรับให้มากกว่ากระแสเงินสดจ่าย

1.9 การส่งเสริมบุคลากรให้มีการพัฒนาตนเอง คือ ดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ พัฒนาและยกระดับความรู้ความสามารถของพนักงานเพื่อให้มีโอกาสเติบโตในสายงานที่ตนเองรับผิดชอบและสายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.10 การกันกำไรไว้สำหรับพัฒนาความรู้และกิจกรรมทางสังคม คือ การดำเนินกิจกรรมทางสังคมโดยใช้งบประมาณที่มีการจัดสรรกำไรในปีก่อน

1.11 ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสม คือ การให้สิทธิผลประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสมเท่าเทียมกัน ไม่ละเมิดลครอนสิทธิ ส่งเสริมการใช้สิทธิของผู้ถือหุ้น

2. ความมีเหตุผล คือ รู้จักตนเอง รู้จักลูกค้า รู้จักตลาดที่แข่งขัน

2.1 เข้าใจธุรกิจของตนและตลาดที่แข่งขัน คือ การรู้จักลักษณะของการดำเนินธุรกิจรู้ว่าต้องผลิตสินค้า หรือผลิตบริการอะไรตามความถนัด ความชำนาญและประสบการณ์ที่สั่งสมมา เพื่อให้ธุรกิจมีความก้าวหน้าเป็นที่รู้จักในสังคมต่อไป

2.2 สร้างเอกลักษณ์ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ คือ การพัฒนาสินค้าหรือบริการให้แตกต่างโดดเด่นจากคู่แข่งแข่งขัน มีภาคคิดค้นนวัตกรรมที่ยังไม่มีผู้ผลิตรายใดผลิต เพื่อเป็นจุดขายให้กับธุรกิจ

2.3 ระบบสรรหา คัดเลือกบุคลากร คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบ มีความยุติธรรม โปร่งใส เน้นรับคนดี คนเก่ง ที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ เพื่อให้ได้ทรัพยากรบุคคลเข้าร่วมปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับองค์กร

2.4 คำนึงถึงและปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย คือ การดูแล ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างเป็นธรรม ผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ ลูกค้า คู่แข่งขัน ชุมชน สังคม รวมถึงสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ในด้านสังคม จัดให้มีกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบตามความเหมาะสมของธุรกิจ ด้านพนักงาน มีการตรวจสอบการให้ผลตอบแทนอย่างยุติธรรม

2.5 จัดทำแผนทางธุรกิจ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ คือ มีนโยบายกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเพื่อให้บรรลุตามนโยบายที่วางไว้

2.6 การตรวจสอบผลการดำเนินงานกับคู่แข่งชั้น คือ การพิจารณาผลการดำเนินงานในธุรกิจของตนเปรียบเทียบกับธุรกิจของคู่แข่งชั้นเพื่อนำข้อบกพร่องในธุรกิจของตนมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้ดีขึ้น

2.7 นโยบายการปฏิบัติต่อพนักงาน คือ มีนโยบายการดูแลพนักงานในองค์กร ให้การช่วยเหลือพนักงาน ดูแลเอาใจใส่ ไม่ให้พนักงานมีความกังวลใจในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กร

2.8 การรักษากระบวนการผลิต คือ การได้รับรองมาตรฐานในการผลิตต่าง ๆ เช่น ระบบ Quality Circle Control ระบบ TPM Total Productive Maintenance จัดทำระบบคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9001:2008 ISO 9001 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐาน ISO 14001 เพื่อสร้างระบบการทำงานที่ดี มีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อถือจากลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ

2.9 การพัฒนาความรู้พนักงานในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย คือ การใช้เทคโนโลยีในการผลิต เช่น มีการใช้เครื่องจักรในการผลิตสินค้า พนักงานต้องได้รับการฝึกอบรมการใช้เครื่องจักรอย่างถูกต้อง เพื่อให้พนักงานมีความรู้ความชำนาญ มีความคุ้นเคยในการใช้เครื่องจักร

2.10 การนำเสนอสินค้าหรือบริการตามความต้องการของลูกค้าในช่วงต่าง ๆ คือ การผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น เทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เทศกาลวันสงกรานต์ เทศกาลวันพ่อ วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น

2.11 การใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพในการผลิต คือ การให้ความสำคัญต่อการนำทรัพยากรมาใช้อย่างรู้คุณค่า ลดความสูญเปล่าโดยไม่จำเป็น คำนึงถึงผลกระทบในทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตและการกำจัดผลิตภัณฑ์

2.12 การนำวัตถุดิบต้นทุนสูง หายากกลับมาใช้ใหม่ คือ การจัดให้มีการบริหารจัดการพลังงานทดแทน การลดการใช้กระดาษ รณรงค์ให้มีการใช้กระดาษหน้าเดียวกับมาใช้ใหม่ เป็นต้น

2.13 เน้นคุณภาพการผลิตและบริหาร คือ การคำนึงถึงความพอใจของลูกค้าในตัวสินค้าหรือบริการที่ได้รับจากธุรกิจ มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าหรือบริการให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย สร้างความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับของตลาด

2.14 การจัดโครงสร้างองค์กร คือ การจัดให้มีโครงสร้างการจัดการ เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้มีหน้าที่ ความรับผิดชอบเหมาะสมกับตำแหน่ง อาทิ มีคณะกรรมการ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสรรหาและกำหนดค่าตอบแทน เป็นต้น

3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ ต้องเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม

3.1 การกระจายตลาดเพื่อลดความเสี่ยง คือ การผลิตสินค้าหรือบริการให้มีความหลากหลาย มีการขยายฐานลูกค้ารายใหม่เพื่อทำการเพิ่มยอดขายและสร้างกำไรให้บริษัท

3.2 การขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ คือ เมื่อธุรกิจเติบโตมากขึ้นการขยายธุรกิจจากในพื้นที่ไปยังพื้นที่ใกล้เคียง ตลอดจนขยายไปยังต่างประเทศ

3.3 การควบคุมจัดหาวัตถุดิบ คือ การสำรองวัตถุดิบให้เพียงพอต่อการผลิตและการกำหนดราคาให้สอดคล้องกับต้นทุน วัตถุดิบตามช่วงเวลา

3.4 การรักษาการหมุนเวียนของพนักงานให้อยู่ในระดับต่ำ คือ การดูแลพนักงานไม่ให้มีการลาออกในระหว่างการปฏิบัติงาน

3.5 การให้ราคาแก่ผู้จัดหาสินค้าอย่างเหมาะสม คือ การเสนอราคาสินค้าให้แก่ผู้จัดการสินค้าโดยทำการตกลงกันให้เป็นที่ยอมรับกันได้ทั้งสองฝ่าย

3.6 การสะสมเงินออม คือ การสะสมกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจไว้เป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการดำเนินธุรกิจในอนาคต

3.7 มีนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสม คือ การกำหนดอัตราการจ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิประจำปีซึ่งอาจขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของกิจการ

3.8 มีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงล่วงหน้า คือ มีการกำหนดความเสี่ยงจากการดำเนินงาน เช่น ความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจ ความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย เพื่อให้ธุรกิจสามารถวางแผนรับมือกับผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ทัน่วงที่

3.9 มีนโยบายการรักษาลูกค้าและพัฒนาลูกค้า คือ การรักษาลูกค้าเดิมได้ นำเสนอจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

3.10 การพัฒนาหรือเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย คือ การที่ธุรกิจจัดให้มีช่องทางการจำหน่ายอย่างหลากหลาย อาทิ จำหน่ายโดยตรงแก่ลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ มีตัวแทนจำหน่าย

3.11 การเตรียมบุคลากรขึ้นตำแหน่งผู้บริหาร คือ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของพนักงานที่มีศักยภาพสู่การเป็นผู้นำภายใต้แผนการสืบทอดตำแหน่งต่อไป

3.12 การส่งเสริมการประกวดรางวัล คือ การได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการดำเนินธุรกิจ เช่น ได้รับรางวัล Investor Choice Award รางวัล CSR รางวัลผู้บริหารดีเด่น เป็นต้น

3.13 ระบบการควบคุมภายในที่ดี คือ การปฏิบัติตามองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในอย่างเหมาะสม 5 ประการ ได้แก่ องค์การและสภาพแวดล้อม การบริหารความเสี่ยง การควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารระบบสารสนเทศ และการสื่อสารข้อมูล และระบบการติดตาม

4. เงื่อนไขความรู้ คือ การใช้ความรู้ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง

4.1 มีความรู้ในกระบวนการผลิต คือ การที่พนักงานได้รับการประเมินสมรรถนะตั้งแต่เริ่มเข้าทำงาน มี การวางแผนความก้าวหน้าตามกระบวนการบริหารสายอาชีพ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ นำความรู้มาประยุกต์ให้เกิดทักษะในการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายองค์กร

4.2 การวิจัยการพัฒนาสินค้าหรือบริการ การวิจัยทางการตลาด คือ การร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติ ที่มีประสบการณ์ในการออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เข้ามา ร่วมฝึกสอนต่อยอดความรู้ของบุคลากรบริษัท

4.3 การร่วมมือกับผู้ประกอบการอื่น คือ การมีนโยบายที่จะเปิดโรงงานกับสถาบัน การศึกษาหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจจะเข้ามาเรียนระบบการบริหารจัดการองค์กรในด้าน กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพของสินค้า ด้านการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การดำเนินการด้าน CSR ของบริษัท เป็นต้น

4.4 การมีระบบบัญชีที่รัดกุม มีการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีไว้อย่างครบถ้วนเป็นหมวดหมู่ ทูกรายการ มีการใช้นโยบายบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และเหมาะสมกับลักษณะ ธุรกิจของบริษัท รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลอย่างเหมาะสม

4.5 การศึกษาความต้องการของลูกค้า คือ มีการวิเคราะห์ธุรกิจของตนเอง ตลาดคู่แข่ง ตลอดจนจัดให้มีการศึกษาและสำรวจความต้องการ ความพึงพอใจของลูกค้าและนำผลที่ได้จากการ สสำรวจพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ดีขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4.6 การพัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูล คือ การจัดให้มีการใช้ระบบสารสนเทศ เพื่อช่วยในการบริหารข้อมูล ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งจะทำให้ฝ่ายบริหารรับรู้ข้อมูล และสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของระบบ สารสนเทศ

4.7 การแสวงหาทรัพยากรที่แปลกใหม่ คือ ศึกษาและแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ เช่น มี นโยบายเปิดตลาดและส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐบาลในต่างประเทศ เป็นต้น

4.8 การสร้างเครือข่ายกับสถานศึกษา คือ การร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นนำในการรับ นักศึกษาเข้ามาทำงานเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน หรือการรับนักศึกษาฝึกงานเพื่อให้นักศึกษาเกิด ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง การร่วมมือให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาในการ ประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมเครื่องใช้ใหม่ๆ

4.9 การฝึกอบรมพนักงาน คือ การเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้รับการอบรมทั้งจาก ภายในองค์กรและภายนอกองค์กรเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงาน แสดงศักยภาพในการแสดง

ความสามารถอย่างเต็มที่ มีการพัฒนาอาชีพ เพื่อสร้างความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าตามศักยภาพของพนักงานแต่ละคน

4.10 การส่งเสริมให้พนักงาน ผู้บริหารศึกษาต่อ คือ การส่งเสริมด้านการศึกษาโดยมอบทุนการศึกษาให้พนักงาน เพื่อทำการศึกษาต่อทั้งประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาบริหารจัดการองค์ต่อไปในอนาคต

4.11 สะสมทุนมนุษย์ การแลกเปลี่ยนความรู้ของพนักงาน คือ การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้ระหว่างพนักงานผ่านช่องทางเว็บไซต์ Intranet ของบริษัทส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เพิ่มผลผลิตแต่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้เปิดโอกาสให้พนักงานเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานผ่านคณะทำงานย่อย

5. เงื่อนไขคุณธรรม คือ ยึดมั่นในคุณธรรมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5.1 การดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลเชื้อสัจจะ โปร่งใส คือ การดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อดสุภาพ ซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในความถูกต้อง ไม่สนับสนุนการประพฤติทุจริตคอร์รัปชัน ไม่สนับสนุนให้ผู้บริหารและพนักงานสร้างความสำเร็จของงานด้วยวิธีการทุจริตการให้หรือรับสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของบริษัท ตนเอง หรือผู้อื่น

5.2 การรักษาคุณภาพและรักษาความลับของลูกค้า คือ การรักษาความลับของลูกค้าและไม่นำไปใช้ประโยชน์ของตนเอง หรือผู้เกี่ยวข้องโดยมิชอบ รักษาคุณภาพของสินค้าและบริการ

5.3 การป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม คือ การหลีกเลี่ยงการใช้ภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่มากเกินไปจนจำเป็น ปรับลดการใช้วัสดุที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือเสียคุณภาพต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ลดการใช้กระดาษและส่งเสริมให้มีการนำกลับมาใช้ใหม่ รณรงค์การปลูกต้นไม้ ทั้งภายในและภายนอกบริษัทเพื่อภูมิทัศน์ที่สวยงามและเป็นส่วนหนึ่งในการลดภาวะโลกร้อน การลดปริมาณขยะทั้งภายในและภายนอกองค์กรด้วยการปรับลดการใช้วัสดุที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือเสียคุณภาพต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

5.4 การจัดทำโครงการเพื่อสังคม คือ การจัดกิจกรรมทางสังคมเพื่อเป็นการตอบแทนสังคม การมอบทุนการศึกษาในโอกาสต่าง ๆ ร่วมบริจาคโลหิต กิจกรรมด้านภัยพิบัติ กิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอผ่านทางองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

5.5 ส่งเสริมความปลอดภัย ชีวอนามัยสภาพแวดล้อมการทำงานของพนักงาน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพและคุณภาพชีวิตของพนักงาน ให้ดีที่สุด เช่น จัดให้มีการตรวจสอบความปลอดภัยของสถานที่ทำงานอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัย

ตลอด 24 ชั่วโมง ติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยภายในอาคาร และจัดเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ ด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ให้แก่พนักงาน ให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยตรวจสอบสภาพที่มีความเสี่ยง ต่อการทำงาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานออกกำลังกาย เป็นต้น

5.6 การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน คือ การวัดผลการปฏิบัติงานที่โปร่งใสและเป็นธรรมในการจ่ายค่าตอบแทน โดยพิจารณา ความรู้ ความสามารถความรับผิดชอบและความ มุ่งมั่นในงาน มีการพิจารณาปรับโครงสร้างตามตำแหน่ง ตามศักยภาพของพนักงาน

5.7 จัดกิจกรรมและสวัสดิการที่เหมาะสมแก่พนักงาน คือ การจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อเป็นการออกไว้สำหรับอนาคต จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มที่ครอบคลุมการ เสียชีวิตทุกกรณี สำหรับพนักงานทุกคนเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงและบรรเทาความสูญเสีย ให้แก่พนักงานและครอบครัว เป็นต้น

5.8 การสร้างบุคลากรที่มีระบบวินัยในการปฏิบัติงาน มีความตรงต่อเวลา คือ การมุ่งเน้นที่จะพัฒนาและปรับปรุงระบบการพัฒนาบุคลากรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยี เพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาพนักงานให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี

5.9 การแบ่งปัน ถ่ายทอดความรู้ สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สังคม คือ การจัดทีมวิทยากร เผยแพร่ความรู้ด้านความงามสู่สังคมเพื่อช่วยลดภาวะการว่างงานของคนในสังคม

5.10 การส่งเสริมให้พนักงานอยู่ร่วมกับชุมชน คือ ปลูกฝังให้พนักงานทุกคนมีจิตสำนึก ในการทำความดี รู้จักการให้ รู้จักการแบ่งปัน มีส่วนร่วมในการประพาศิตนเป็นพลเมืองดีเพื่อ ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

5.11 ไม่ผลิตสินค้าแข่งขันกับชุมชน คือ การให้การสนับสนุนสินค้าพื้นเมือง มีการร่วมกัน พัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เช่น สินค้า 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

5.12 จัดทำคู่มือจริยธรรมทางธุรกิจ คือ จัดทำคู่มือจรรยาบรรณธุรกิจเพื่อเป็นแนวทาง ให้แก่ฝ่ายบริหารในการดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใส ยึดมั่นคุณธรรม คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

5.13 การกำหนดผลตอบแทนสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน คือ การจัดให้มีการจ่าย ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเที่ยงธรรมภายใต้บรรยากาศการทำงานที่มีความสุข ทั้งนี้เพื่อการรักษา ไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคลอันเป็นกำลังสำคัญของบริษัท การปรับโครงสร้างรายได้ ของพนักงานให้ เหมาะสมกับตลาดแรงงาน เศรษฐกิจ และค่าครองชีพ

5.14 การส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร คือ การส่งเสริมให้พนักงานผู้บริหารมี ความซื่อสัตย์ มีความเป็นผู้นำที่ดี กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงรับสิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมการร่วมกันทำงานเป็น ทีม

5.15 ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้เงินกู้ คือ มีกำหนดการชำระคืนเงินกู้จากสถาบันการเงินอย่างชัดเจน มีการจ่ายชำระคืนกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปตามสัญญาการกู้ยืม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นายจินดา สุจินรัตน์

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5810521720

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บัญชีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยรังสิต	2547

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ตำแหน่ง	นักบัญชี
สถานที่ทำงาน	บริษัท พาเนลพลัส จำกัด เลขที่ 417/14 ถนนกาญจนวนิช ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90230

ผลงานการตีพิมพ์/ผลงานทางวิชาการ

จินดา สุจินรัตน์. (2560, 1 กรกฎาคม). อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารจัดการ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2560, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.